

ŽELIEZOVSKÝ SPRAVODAJCA

93701@poBox.sk

Mestské noviny

október 2011, XIII. ročník

cena: 0,35 eur

„...chodiť po meste alebo počas rozhovorov s priateľmi sa človek aj samovoľne pozerá na situácie kompetentnejšie, prípadné problémy vníma z úradnej pozície. Najlepším pocitom však stále je tieto vnemy vyplnúť a prejsť sa po meste ako „normálny“ železovský občan.“
Rozhovor s viceprimátorom Marekom Kepkom na 4. strane.

Na VI. ročníku celoštátnej prehliadky maďarských detských folklórnych súborov a súťaži sólistov Eszterlánc vo Filákově, konanom v dňoch 7. až 9. októbra 2011 sa zrodili železovské úspechy, keď tanečný súbor Kincső získal zlaté pásmo a medzi sólistami získal Zsombor Bence Juhász rovnaké ocenenie. V mene čitateľov im gratulujeme!

Septembrové zasadnutie MsZ Tepelná energetika v centre pozornosti

Vo štvrtok 29. septembra 2011 sa poslanci MsZ zišli na svojom 9. riadnom zasadnutí. Po obligátnom otvorení a voľbe návrhovej komisie sa dostali k bodu, ktorý bol do programu rokovania zaradený na návrh poslanca a zároveň zástupcu riaditeľa Základnej školy na Mierovej ulici Vojtecha Tomašoviča.

Žiadal prepracovanie koncepcie rozvoja mesta v tepelnej energetike prijatej v roku 2006. Materiálu vytýkal neaktuálnosť, išlo však najmä o nesúhlas s pripojením ZŠ na Mierovej ulici na centrálny zdroj tepla, pretože podľa neho je pre školu vyhovujúcejší súčasný stav. Vyvolalo to rozpravu, do ktorej sa zapojili aj poslanci Peter Martosy, Róbert Gulyás a Ladislav Sokol, témou bola opäť cena tepla dodávaného spoločnosťou Tengerő Brno. Napokon sa s primátorom zhodli na potrebe analýzy nákladov na kúrenie v objektoch mesta a ním zriadených rozpočtových a príspevkových organizácií v období rokov 2008 – 2011, ktorej vypracovanie bolo uložené hlavnej kontrolórke mesta. Vedúcej odboru výstavby a územného rozvoja bolo uložené pripravenie návrhu na prepracovanie koncepcie.

Po krátkej porade bola schválená 2. zmena programového rozpočtu mesta na rok 2011, v ktorej bežné príjmy tvoria 3958 tis. eur, bežné výdavky 3 932,7 tis. eur, prebytok bežného rozpočtu 25,3 tis. eur, kapitálové príjmy 1 911,3 tis. eur, kapitálové výdavky 2 656,3 tis. eur, schodok ka-

Rekordný počet záujemcov navštívilo podujatie tohtoročných mestských dní, ktoré sa niesli v znamení festivalu Tradície bez hraníc. Z pohľadu programovej ponuky občania, z pohľadu návštevnosti organizátori hodnotili podujatie ako mimoriadne vydarené. Viac na 6. a 7. strane.

Foto: (ik)

Budova Základnej školy v Železovciach slúži už 50 rokov. A práve v čase tohto výročia bola budova zrekonštruovaná, odetá do nového šatu. Pre školu to bola možnosť urobiť dvojitzú oslavu – 50. výročie a zároveň kolaudáciu po rekonštrukcii... Slávnosť sa konala 30. septembra. Viac čítajte na 5.

Tepelná energetika v centre pozornosti

1→ pitálového rozpočtu -745 tis. eur, príjmové finančné operácie 1 972 tis. eur, výdavkové finančné operácie 1 253 tis. eur. Schválený bol aj rozpočet Mestskej knižnice a múzea i sadzovník poplatkov v Mestskom múzeu a pamätnej izby Franza Schuberta.

MsZ súhlasilo s uzavretím nájomnej zmluvy o prenájme poľnohospodárskych pozemkov podľa predloženého návrhu ale nesúhlasilo s uzavretím nájomnej zmluvy o nájme mikulského parčíka. Návrh hovoril o nájme parčíka mestu za 1 euro na rok. Róbert Gulyás sa spýtal, ako vznikol návrh tejto zmluvy, vedúca odboru výstavy a územného rozvoja Emese Gubíková odpovedala, že na základe dohody s predsedom PD s tým, že ak by sa parčíka mal týkať nejaký projekt, došlo by k ďalšej dohode. Peter Martosy pripomenul, že podľa pôvodnej predstavy malo mesto parčík získať do vlastníctva a že je proti takejto zmluve, k čomu sa pripojil aj Róbert Gulyás.

Všetci deväti prítomní poslanci odsúhlasili odpredaj budovy pri ihrisku vo Svodove, využívanej Kynologickým klubom Hron Želiezovce za kúpnu cenu 683,79 eur klubu z dôvodu, že ju využíva už 15 rokov, počas ktorých ju zveľaďoval a podstatne zvýšil jej hodnotu. Zároveň schválilo Kynologickému klubu Hron dlhodobý prenájom pozemku – ihriska, klub má oň záujem z dôvodu možnosti získať grant na jeho rekonštrukciu, pričom, ako prisľúbili prítomní zástupcovia klubu, ihrisko zostane verejne prístupné.

MsZ zobralo na vedomie informatívnu správu o stave a vymáhaní nedoplatkov na nájomnom k 31. augustu 2011 aj informatívnu správu o vyplatených jednorazových dávkach sociálnej pomoci za II. štvrťrok 2011 a zobralo na vedomie správu o činnosti MsP za august 2011.

K návrhu na podanie projektu Udržateľný model na zapojenie civilného spoločenstva do miestnych rozhodovacích procesov položil Vojtech Tomašovič otázku, či mesto má prostriedky na účasť v ňom. Primátor dal do pozornosti, že v prípade úspešnosti projektu mesto napriek potrebe zabezpečenia spolufinancovania získa. Podľa Petra Martosyho ide o jeden z „virtuálnych“ projektov. Keďže prínos projektu bolo ťažké konkretizovať, poslanci návrh neschválili.

Primátor informoval poslancov o ďalších možných projektoch, na ktorých by sa mesto mohlo zúčastniť: jazdecká cesta, cyklistická cesta, pútnická cesta. Ide o projekty z maďarskej strany, ku ktorým zatiaľ nie sú písomné podklady, ale účasť v nich by podľa neho stála za zváženie. Primátor potom informoval o ponuke holandského partnera zrekonštruovať kaštieľ a postaviť hotel, ako aj o tom, že mesto má konečne nábrežie Hrona na liste vlastníctva, a je preto možné „rozbehnúť aquapark“.

V rámci interpelácií rezonoval najmä Vojtechom Tomašovičom prednesený problém prašnosti na Krátkej ulici.

(red)

Reakcia

K bodu č. 3 rokovania 9. riadneho zasadnutia MsZ Želiezovce zo dňa 29.9.2011 – preukovanie návrhu na prepracovanie materiálu „Konceptia rozvoja mesta v tepelnej energetike“, predkladateľ a spravodajca poslanec Tomašovič (stručné postrehy):

1. Realizátorom je TENERGO Brno, a.s. – nebolo prizvané.

2. Konceptia technicky a finančne rieši stabilizáciu ceny tepla v meste.

3. Technické riešenie: - náhrada zemného plynu novým palivom biomasou – slamou + energetická sebestačnosť regiónu, - centralizácia výroby a distribúcie tepla - náhrada existujúcich plynových kotolní centrálnou sústavou + noví odberatelia.

4. Finančné riešenie: - vlastné zdroje – postupne investujeme (sú uprednostňované domáce kapacity a zdroje),

- eurofondy – bývalé vedenie OSBD Levice administratívne nezvládlo spoluprácu a tým zabránilo ich dostupnosti.

Cena tepla v meste je jednotná zvlášť pre domácnosti a zvlášť pre ostatných – rozdiel je v cene zemného plynu.

Variabilná zložka ceny tepla pre rok 2011 v Želiezovciach je pre domácnosti 0,03933 EUR/kWh a pre ostatných 0,04135 EUR/kWh a nie 0,07 EUR/kWh!

Dostupné informácie na www.urso.gov.sk.

Nepripojením objektu ZŠ na ul. Mierová 67, Želiezovce sa cena tepla pre konečných spotrebiteľov – občanov v roku 2012 oproti roku 2011 nezníži. Podrobnejšie informácie poskytneme po obdržaní oficiálnych podkladov od MsÚ Želiezovce.

Ing. Tibor Ešek

Návšteva z francúzskeho hlavného mesta biodiverzity

V polovici septembra privítali na Mestskom úrade v Želiezovciach návštevu zo severofrancúzskeho mesta Grande-Synthe. Štvorčlenná delegácia strávila u nás večer a nasledujúce predpoludnie. Návšteva predstaviteľov samosprávy 21-tisícového francúzskeho mestačka bola odozvou na návštevu primátora Pavla Bakonyiho a referentky Gabriely Bielikovej v Grande-Synthe v máji tohto roka. Vtedy Regionálne environmentálne centrum zorganizovalo pracovnú cestu, v rámci ktorej predstaviteľia Želiezovci ako hlavného mesta biodiverzity na Slovensku navštívili minuloročného víťaza tejto súťaže vo Francúzsku.

Delegáciu vedenú primátorom Damienom Caremeom a vedúcim mestského úradu Laurentom Pidouxom privítal na mestskom úrade primátor Pavel Bakonyi spolu s pracovníkmi MsÚ chlebom a soľou. Po krátkom spoznávaní sa hostia odobrali na večeru, po ktorej navštívili pivnicu Ladislava Palika v Sikenici, kde absolvovali

ochutnávku bioproduktov.

Na druhý deň sa francúzski hostia prostredníctvom prezentácie Gabriely Bielikovej bližšie oboznámili s našim mestom, jeho históriou, pamätihodnosťami, prírodnými danosťami a v neposlednom rade s úsilím, vďaka ktorému sa Želiezovce mohli pýšiť titulom hlavného mesta biodiverzity. Následne si pozreli mestské múzeum, kde mohli ochutnať známú Sacharovu tortu a aby návšteva z Grande-Synthe nezostala po nejakom čase len v spomienkach a v záznamoch pamätných

kníh, dvaja primátori spoločným úsilím zasadili lipu pri zadnom vchode do parku pri kaštieli.

(ik)

Veci sa pohli, investori sa zaujímajú o kaštieľ

Záujemcovia o kaštieľ pricestovali do Želiezoviec v polovici septembra, aby si aj naživo pozreli objekt svojho záujmu a rokovali s predstaviteľmi samosprávy o možnostiach rozbehnutia investície na obnovu a využitie

prednostka MsÚ Alžbeta Kádasiová a právny zástupca mesta Jozef Nyúl, ako aj Ján Hámorník, predstaviteľ spoločnosti Gemini Group, ktorá pomohla mestu sprostredkovať stretnutie so spoločnosťou.

kaštieľa. Predstavitelia holandskej investičnej spoločnosti Holtburgh Property Investment&Management navštívili naše mesto v stredu 14. septembra. Marc Janssen a René M. Eeuwijk si ešte pred návštevou mestského úradu pozreli kaštieľ a okolitý park. Na pracovnom rokovaní s nimi sa okrem primátora zúčastnil viceprimátor Marek Kepka,

Cieľom rokovania bolo dospieť k zhode o spôsobe a podmienkach investovania holandskej spoločnosti. Po trojhodinovom rokovaní účastníci vstávali od rokovacieho stola s predbežnou dohodou, ktorú zástupcovia spoločnosti Holtburgh majú dopracovať do konkrétnejšej formy. Podľa dohody spoločnosť založí spolu s mestom spoločný podnik, ktorý odkúpi od mesta kaštieľ. Okrem kaštieľa majú potenciálni investori záujem aj o park, prípadne jeho časť a o ter-

málne vrty. Vo svojom investičnom zámere uvažujú o výstavbe hotela.

Zástupcovia Holtburgh Property Investment&Management si v spoločnosti hostiteľov pozreli kaštieľ aj zvnútra, prešli sa parkom a absolvovali aj návštevu mestského múzea.

(ik)

Posily na udržanie poriadku

Na mestských dňoch sa reálne začala spolupráca mesta a Miestneho kynologického klubu Hron po tom, čo tieto organizácie uzavreli dohodu o poskytovaní služieb na výpomoc pri rôznych podujatiach v oblasti udržiavania verejného poriadku. Na podujatí vytvorili psovodi z MKK spoločné hliadky s mestskými policajtmi a pomáhali pri udržiavaní verejného poriadku. „Máme niekoľko psov, ktoré využívame iba na výcvik. Ponúkli sme túto službu mestu a je to určité plus aj pre nás, keďže psíkovia sa dostanú do využitia v praxi,“ hovorí predseda klubu Branislav Alakša. Na mestských dňoch zaznamenali niekoľko menších porušení verejného poriadku, kde tieto zmiešané hliadky museli zasahovať a riešili tieto prejavy už v zárodku. „Máme 6 psov, s ktorými dokážeme túto službu poskytovať. Od októbra máme zmluvu aj s mestským športovým klubom, kde zabezpečujeme organizátorskú pomoc pri zabezpečení poriadku a ochrany hráčov a delegátov,“ hovorí predseda MKK a ubezpečuje, že do hliadok sú zaradení len vysoko kvalifikovaní kynológovia s potrebnými skúškami. Klub má v súčasnosti 29 členov, okrem ďalších aktivít sa aktuálne usiluje o získanie dotácií z rôznych projektov.

(ik)

Opravili oplotenie mikulskej škôlky

Občianske združenie Mikulčan usporiadalo v priebehu augusta brigády na oprave oplotenia Materskej školy v Mikule, keďže staré oplotenie bolo už zničené a neslúžilo svojmu účelu. Po získaní potrebného materiálu sa 18. augusta 2011 začali práce na odstránení starého oplotenia a začatí budovania nového. Prác sa zúčastnilo 15 brigádnikov. V priebehu mesiaca august sa na prácach podieľalo spolu 26 občanov, za čo im patrí úprimná vďaka a uznanie za to, že boli ochotní obetovať svoj voľný čas na realizáciu týchto prác. Oprava oplotenia bola dokončená 4. septembra 2011, takže škôlkari o deň neskôr už nastupovali do čiastočne zrenovovaných priestorov mikulskej škôlky. Pri budovaní nového oplotenia bolo samozrejme potrebného veľa materiálu, ktorý by sme bez pomoci sponzorov nedokázali zaobstarať. Táto sponzorská pomoc bola finančne vyčíslená na cca 650 €. Touto cestou sa chceme poďakovať všetkým sponzorom – pánom Opavskému, Gulyásovi, Vlčkovi, Turčanovi, Hasznosovi, Csicsmanovi, Gregušovi, pani

Polkovej a všetkým ostatným, ktorí prispeli k úspešnému projektu.

Pavol Ivan, predseda OZ

Kontrola a sankcie za odpadové vody?

V máji a v júni sme si spoločne už rozobrali povinnosť prevádzkovateľov odpadových vôd zneškodňovať ich len legálnymi spôsobmi. K tejto téme sa teraz vraciame znova v krátkosti a to z pohľadu kompetencií mesta, ktorého úlohou je dbať o zdravé a čisté životné prostredie a teda aj kontrolovať dodržiavanie ustanovení platného Všeobecne záväzného nariadenia č. 3/2011 o odpadových vodách. Z tohto na území mesta platného zákona vyplýva, že:

- kontrolu nad dodržiavaním postupu pri zneškodňovaní odpadových vôd sú oprávnení vykonávať predovšetkým Mestská polícia Želiezovce, poverení zamestnanci referátu životného prostredia Mestského úradu v Želiezovciach, ale aj hlavná kontrolórka mesta Želiezovce, poslanci Mestského zastupiteľstva Želiezovce a v neposlednom rade aj primátor mesta Želiezovce.

Za porušenie povinností týkajúcich sa legálneho zneškodňovania odpadových vôd môžu byť fyzické a právnické osoby postihnuté v zmysle zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov príslušným orgánom alebo im môže byť Mestskou políciou uložená pokuta v rámci blokového konania do výšky 33 €.

Primátor mesta môže dokonca právnickej alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie za porušenie ustanovení nariadenia týkajúceho sa odpadových vôd uložiť v zmysle zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov pokutu až do výšky 6638 €.

Je preto na zamyslenie a určite stojí za zváženie, či chceme hazardovať s naším vlastným životným prostredím a peňaženkou tiež - obzvlášť preto, že zo strany mesta Želiezovce je avizované začatie kontrol zneškodňovania odpadových vôd u všetkých jej producentov v priebehu nasledujúceho kalendárneho roka 2012. (msu)

Príležitosť, ktorá testuje schopnosti

Primátor mesta Pavel Bakonyi vymenoval v júli tohto roka za svojho zástupcu poslanca Mareka Kepku po tom, čo bývalá viceprimátora sa v máji vzdala tejto funkcie aj poslaneckého mandátu. S novým viceprimátorom sme sa porozprávali o jeho poslaneckých skúsenostiach a viceprimátorských úlohách.

V januárovom čísle našich novín ste sa vyjadrili, že sa predovšetkým chcete „zaučiť“ do poslaneckej práce. Ako sa vám to počas prvých niekoľkých mesiacov darilo?

- Mal som vtedy na mysli najmä praktické zvládnutie poslaneckých úloh, pochopenie mechanizmu poslaneckých schôdz, ich atmosféry, ako aj pracovných porád pred jednotlivými zasadnutiami. Z tohto hľadiska som sa už úplne aklimatizoval a zvykol som si na poslaneckú prácu.

Vtedy ste spomenuli dôležitosť naučenia sa presadzovania záujmov. Ako sa darilo pokročiť v tejto oblasti?

- Získal som určité skúsenosti. Nijaký poslanec, viceprimátor či primátor, nedokáže dosahovať výsledky ako osamelý bojovník. Je podstatné, aby sme o pravdivosti nášho presvedčenia dokázali presvedčiť ostatných. Metódy môžu byť rozdielne. Niektorí by najradšej prevrátil stôl na toho druhého, ja som zástancom menej konfrontačných, diplomatickejších riešení. Nepovažujem sa za neomylného, preto som otvorený aj prijatiu iných, odlišných riešení, ktoré sa môžu od toho môjho odlišovať.

Ktorá je najdôležitejšia poslanecká skúsenosť uplynulého obdobia?

- Už počas univerzitných rokov sa vo mne sformulovalo presvedčenie, že popri showbiznise je politika sférou, kde ego, zištné záujmy, závisť a podnecovanie nezhôd patrí ku každodennej praxi. Naši „parlamentní veľikáni“ tieto domnienky len potvrdzujú, ale podobné javy sa objavujú aj na miestnej úrovni. Žiaľ aj v praxi som mal možnosť zažiť, aké škody môže takéto správanie spôsobiť komunite.

Nakoľko vás prekvapila ponuka primátora obsadiť viceprimátorského post? Bolo to ťažké rozhodnutie? Čo sa dostalo na misky váh?

- Poviem vám úprimne, ak by mi

niekto pred polrokom povedal, že budem viceprimátorom, asi by som ho vysmial. Z tohto hľadiska je to pre mňa absolútnym prekvapením. Na druhej strane niekoľko týždňov po odstúpení Kataríny Mocsyovej som sa dopočul, že patríam do okruhu možných

O aké viceprimátorské úlohy sa rozšírila vaša pôsobnosť na novom poste? Upravili sa nejakým spôsobom vaše poslanecké ciele?

- Ako viceprimátor sa samozrejme oveľa aktívnejšie zapájam do každodenného diania na čele mesta. Strávil som zatiaľ síce len krátky čas na tomto poste, ale už som mal možnosť vyskúšať si rôzne roly. Môžem menovať reprezentatívne úlohy: reprezentovanie mesta na rôznych

adeptov na viceprimátora, a tak som mal čas na premýšľanie. Teda konkrétna ponuka ma už zastihla pomerne pripraveného. Samotné rozhodnutie nebolo jednoduché. Ak by som to chcel vyjadriť heslovite, povedal by som, že do jednej misky váh sa dostala zodpovednosť, do druhej príležitosť. Zodpovednosť preto, lebo som si položil otázku, či by som zvládol takúto funkciu so zatiaľ malými skúsenosťami z verejného života. Na druhej strane som mal pocit, že človek nedostáva každý deň takúto ponuku a príležitosť, ktorá by otestovala jeho schopnosti. Keď som to vyhodnotil, rozhodol som sa a povedal som áno.

miestnych alebo zahraničných podujatiach (napr. Isaszeg) alebo prijímanie delegácií a hostí. Popri nich tu boli aj administratívne povinnosti, napr. zastupovanie primátora na úrade, organizačné úlohy spojené s mestskými dňami, občianske obrady – sobáš, uvítania do života a účasť na obchodných rokovaniach, napr. so spoločnosťou Hotburgh. Paleta je teda celkom široká.

Reagujúc na druhú časť otázky: aj viceprimátor je iba jedným z poslancov, takže moje „poslanecké ciele“ sa neupravovali.

Hoci ste v tejto funkcii len niekoľko mesiacov, možno sa už utvoril určitý obraz: čím

môžete najviac pomôcť mestu ako viceprimátor?

- V pôsobení každej samosprávy sú potrebné nové nápady a postoje. Očakávajú sa najčastejšie od „mladých“. V tomto ohľade by som ani ja nechcel sklamať. Pritom s novotami si treba dať pozor, aby nepriniesli viac zlého ako dobrého. Preto v prvom rade treba poznať fungovanie systému, dobré súčasti ponechať a menej dobré nahradiť lepšími. Po dvoch mesiacoch na tomto poste som pri spoznávaní, avšak usilovne si robím poznámky. Samozrejme, ani jeden viceprimátor alebo poslanec nie je Harry Potter, ktorý mávnutím čarovného prútika všetko napraviť. Je to tímová práca a častokrát nie otázka dvoch mesiacov.

Doteraz ste vnímali naše mesto ako súkromná osoba, prípadne učiteľ, teraz aj ako poslanec, viceprimátor. Ako sa odlišujú tieto uhly pohľadu?

- Sú prípady, keď človek naozaj vidí veci z rozdielnych uhlov. Dobrým príkladom môžu byť mestské dni. I keď som sa podieľal na organizovaní mnohých podujatí (Csemadok, školské a športové podujatia), teraz som mal možnosť zistiť, ako vyzerá „zvnútra“, teda z organizátorského pohľadu takého väčšieho podujatia. Prijímanie zahraničných hostí, televízneho štábu, tlačová konferencia, odovzdávanie ocenení, slávnostné zasadnutie mestského zastupiteľstva, množstvo rokovaní a mohol by som menovať ďalší rad podujatí počas dvoch dní, o ktorých som ako bežný občan nemal ani potuchy. Bol to pocit, ako keď sa na podávanie slávnostnej večere pozeráme z pohľadu kuchára a nie hosta.

Popritom samozrejme, chodiac po meste alebo počas rozhovorov s priateľmi sa človek aj samovoľne pozerá na situácie kompetentnejšie, prípadné problémy vníma z úradnej pozície. Najlepším pocitom však stále je tieto vnemy vypnúť a prejsť sa po meste ako „normálny“ železovský občan.

Ďakujem za rozhovor.

Ladislav Levický

Keď má škola polstoročie

V 50-tych rokoch 20. storočia boli v meste dve osemročné základné školy spojené s jedenásťročnými strednými školami – slovenská a maďarská, pôsobili pod jednou strechou. 30. mája 1960 bola daná do užívania

budova školy na Mierovej ulici a školský rok 1960-61 sa teda začal v novej budove.

Budova školy slúži už 50 rokov. A práve počas tohto výročia bola budova zrekonštruovaná, odetá do nového šatu. Pre školu to bola možnosť urobiť dvojítu oslavu – 50. výročie a zároveň kolaudáciu po rekonštrukcii...

Slávnosť sa začala v piatok dopoludnia v Dome kultúry v Želiezovciach. Slávnostná výzdoba, spomienkové darčeky a pre každého bývalého žiaka mnoho známych tvárí – súčasných a najmä bývalých učiteliek a učiteľov.

Riaditeľka školy Marta Zabadalová privítala prítomných a v krátkom príhovore zhrnula históriu školy od úplných začiatkov, keď v roku 1924 okrem cirkevných vznikla aj prvá štátna škola, až po najhorúcejšiu súčasnosť – projekty, inovácie vo výchovno-vzdelávacom procese. Potom nastal čas odovzdávania pamätných listov hosťom a ďakovných listov dlhoročným pedagógom a pracovníkom školy.

Zvlášť potešiteľná bola prítomnosť bývalých riaditeľov školy Jozefa Petrikoviča a Ivana Lалуha.

Okrem nich dostali pamätné listy: prednostka krajského školského úradu v Nitre Kristína Száz, primátor Želiezoviec Pavel Bakonyi, inšpektor z Krajského inšpekčného centra v Nitre Viera Kissová, predseda OVOZPŠaV v Leviciach Dušan Drábik a bývalý žiak a učiteľ Patrik Palík.

Ďakovné listy dostali učiteľky a učelia: Fapšová, Lalah, Hančinová, Terem, Štahlavá,

Weissová, Birková, Kohútová, Petrikovičová, Beláková, Bakaová, Tímárová, Canderová, Bencková, Kemenceiová, Herzová, Beňová, Moravská, Hrivnáková, Ostrolúcka, Virág, Bošková, Szurdiová, Teremová a bývalí správni zamestnanci: Gombárová, Drozdíková, Košareková, Dobrovická, Sántová, Turček, Fúcková, Zemančíková, Murcinová, Ambrúsová...

Organizátorov potešilo, že väčšina z nich prišla osobne, aj keď niekoľkým v účasti zabránili zdravotné a iné problémy. Všetkých prítomných však potešil kultúrny program, v ktorom vystúpili najmä žiaci školy, z ktorých niektorí sú zároveň žiakmi ZUŠ, členmi Kincso a iných sú-

borov. Zaujalo aj vystúpenie bývalého žiaka a neskôr aj učiteľa – operného speváka Patrika Palíka.

Po skončení programu sa dianie presunulo do školy – slávnostného prestrihnutia pásky sa spolu s primátorom mesta Pavlom Bakonym ujal bývalý riaditeľ vynovenej školy Jozef Petrikovič, ktorý ju ako novú pred vyše 50 rokmi na tom istom mieste slávnostne preberal.

Po vstupe do budovy sa prítomní mohli zapísať do pamätnej knihy školy a pokračovať v prehliadke, pozrieť si najnovšie učebné pomôcky, napr. interaktívnu tabuľu, o poscho-

nov a pri pohľade na bývalých pedagógov i žiakov školy sa naskytl zaujímavý úkaz – pribúdajúce roky každého z nás poznačili, ale budova omladla.

Na pocity sme sa spýtali Jozefa Petrikoviča, ktorý bol riaditeľom školy v rokoch 1957 až 1968.

„Mám veľmi dobrý pocit z toho, ako sa o školu dokázali postarať. Som veľmi príjemne prekvapený. Pôvodne som nechcel prísť, zdravotne som sa na to necítil, ale teraz som rád, že som prišiel, je to krásne. Hlavu mám dobrú, len telo mi chradne, kĺby ma boľia. Ale hlava je dôležitá, tá všetko usmerňuje... Som rád, že som tu.“ Na otázku, čo by chcel odkázať čitateľom Želiezovského spravodajcu, odpovedal: „Aby sa starali o školu. Škola je život.“

Celá slávnosť bola zavŕšená v školskej jedálni, kde školské kuchárky za príspevnia ďalších pracovníkov školy i sponzorov pripravili

bohaté pohostenie.

Riaditeľka Marta Zabadalová sa vyjadrila stručne: „Som rada, že sa nám po takom rušnom roku, najmä vďaka rekonštrukcii školy, podarilo zorganizovať oslavy 50. výročia i slávnostnú kolaudáciu. Je to vďaka všetkým zamestnancom školy, rodičom, žiakom a sponzorom...“

Každý zo zúčastnených mohol vnímať oslavu po svojom. Okrem výzdoby, odovzdávania ocenení, kultúrneho programu či pohostenia však mala ešte ďalší rozmer. Kto absolvoval prehliadku školy s otvorenými očami a vnímal aj zdokumentovanú históriu školy, nemohol prehliadnuť neustále napredovanie, ktoré so sebou

logicky prinášalo aj nové nároky, a to najmä na pedagógov.

Školstvo je jednou z oblastí, kde nemožno zostať stáť na mieste. A želiezovská ZŠ rozhodne kráča s dobou.

(šh)

die vyššie v jednej učebni zase naopak, staré učebné pomôcky, listiny, kroniky a množstvo fotografií.

Pri prechádzaní slávnostne vyzdobenými priestormi školy, v ktorej sa do života pripravovalo niekoľko generácií nielen Želiezovč-

Mestské dni sprevádzané nevídaným záujmom

Dvojdnový festival Tradície bez hraníc bol úspešným projektom v rámci Programu cezhraničnej spolupráce Maďarska a Slovenska 2007-2013, podporeným Európskym fondom regionálneho rozvoja. Jeho prvý ročník sa konal uplynulý víkend 10. – 11. septembra. Boli to zároveň Mestské dni 2011 a 4. ročník medzinárodného festivalu autentického folklóru Takí sme.

Otvorenie festivalu sa uskutočnilo v sobotu na Námestí sv. Jakuba, kde vystúpili mažoretky a známa maďarská skupina Irigy

Senior z Levíc a domáce súbory Aprókinső, Kincső a KSZCS.

V Maďarskom dome sa od obeda konal gastrofestival – ochutnávka tradičných jedál a súťaž vo varení, večer boli víťazom odovzdané ceny.

Na štadióne MŠK bol popoludní pripravený zábavný program pre rodiny s deťmi pod názvom Deti deťom. Od 16.00 hodiny sa za účasti vyše 1000 divákov uskutočnila súťaž silných mužov Maďarska a Slovenska.

Až do neskorých nočných hodín bola

MsÚ slávnostne vztýčené vlajky Želiezoviec a partnerských miest, potom sa v obradnej sieni MsÚ konalo slávnostné zasadnutie Mestského zastupiteľstva v Želiezovciach, na ktorom boli odovzdané mestské ocenenia.

V Dome kultúry od rána prebiehal šachový turnaj, popoludní boli víťazom odovzdané ceny. V zrkadlovej sále Domu kultúry bola inštalovaná výstava k 50. výročiu pôsobenia šachového klubu v Želiezovciach.

Popoludňajší program na námestí po prihovore primátora otvorila rocková skupi-

Festival otvoril primátor mesta Pavel Bakonyi v spoločnosti vice-primátora mesta Isaszeg Gábor Kardosa.

Vystúpenie Irigy Hónaljmirigy prvýkrát zaplnilo námestie..

Hónaljmirigy. Potom sa od Domu kultúry na námestie vydal sprievod folklórnych súborov. Na námestí sa odohral už tretí ročník Pohronskej verbovačky. V galaprograme potom vystúpili súbory: Gruppo Folk Palagianello z Talianska, Fónix z Debrecína, Csata a Csatangoló z Isaszegu, ženského spevokolu z Isaszegu, Búzavirág z Plášťoviec, Bokréta z Kamenína, Hont z Vinice, Garammente

Návštevníkov bolo tentoraz dosť. Na štadióne sledovalo silákov vyše 1000 divákov, pričom v rovnakom čase námestie bolo počas vystúpenia folklórnych súborov tiež plné.

na Námestí tanečná zábava so skupinou M&M Trio, v Dome kultúry prebiehal tanečný dom.

V nedeľu dopoludnia boli pred budovou

na Vintage z Isaszegu. Námestie sa zaplnilo najmä pri vystúpení skupiny Senzus, potom prítomných nadchol Balázs Fecó.

(šh)

verejnosti

Šachisti oslávili 50. výročia založenia klubu. Výsledky šachového turnaja: 1. Géza Kovács (Ostrihom), 2. Gejza Berek (V. Ludince), 3. Gregor Zatko (Levice), 4. Jozef Kakačka ml. (Želiezovce), Norbert Mészáros a Jozef Kakačka st. (Želiezovce)

V nedeľu boli, ako už tradične na mestských dňoch, odovzdávané mestské ocenenia. cenu Pro Urbe získala Katarína Mocsyová, cenu primátora podnikateľ Jozef Horváth a Gejza Tóth, čestné uznanie mesta Želiezovce - pamätný list získal Štefan Molnár, Ondrej Koncz, Árpád Nagy a Vojtech Mészáros. Na snímke (zľava): Jozef Horváth, Alžbeta Kádasiová, Pavel Bakonyi, Katarína Mocsyová, Marek Kepka, Gejza Tóth.

Najviac návštevníkov na Námestie sv. Jakuba pritiahlo vystúpenie skupiny Senzus.

„Zbližujme sa s odhodlaním...“

Projekt Spájanie kultúrnych tradícií miest Želiezovce a Isaszeg považuje primátor Pavel Bakonyi za „vzácný a úspešný, pretože priniesol trávenie času na vysokej úrovni“. Poskytol pôdu pre také stretnutia, počas ktorých sa objavili nové témy, preto boli obohatením pre občanov oboch miest. Aj tieto myšlienky odzneli na tlačovej konferencii, konanej pri príležitosti ukončenia spomínaného projektu počas mestských dní na Mestskom úrade v Želiezovciach.

Projektmanažérka Alžbeta Kádasiová informovala o pripravách a realizácii projektu. Samosprávy miest Želiezovce a Isaszeg začali rokovania o spoločnom cezhraničnom projekte v r. 2009. V lete toho roka sa zrodila dohoda o kultúrnom projekte, v ktorom sa naše mesto zhostilo úlohy vedúceho partnera. V rámci projektu sa uskutočnila séria podujatí s názvom Kultúrne leto, v rámci ktorých boli organizované v oboch mestách rôzne programy. V júli sa konali dva detské tábory, počas trvania projektu prebiehali detské a mládežnícke podujatia, v Želiezovciach

sa konali Schubertovské slávnosti, v Isaszegu karneval. Záverečným podujatím projektu bol želiezovský festival Tradície bez hraníc, v rámci ktorého sa uskutočnili aj mestské dni.

Viceprimátor Isaszegu Gábor Kardos sa stotožnil s názorom svojho želiezovského kolegu. „Pre nás je táto séria podujatí zvlášť dôležitá a vzácna, keďže maďarský premiér považuje budovanie kontaktov so zahraničnými Maďarmi za prioritu. Pre Isaszeg, ako aj pre mňa osobne bol, tento projekt hodnotný. Počas našej spolupráce som sa stretol s mnohými novými témami, ako napríklad želiezovský plán spracovania odpadov, o ktorom by som chcel v Isaszegu informovať ako o dobrom nápadе. Popritom sme sformulovali aj určité turistické predstavy, investície a ďalšie projekty, myslím si, že budeme mať veľa práce. Pri tom všetkom mám akoby aj osobné pohnútky: v Želiezovciach sa cítim, akoby som bol doma, našiel som si tu priateľov!“

Na otázku Želiezovského spravodajcu

Pavel Bakonyi povedal: „Aj keď projekt je o spájaní kultúrnych tradícií a niekto by si mohol myslieť, že sme len tancovali, hrali a spievali, dôraz bol na tom, že ľudia sa stretávali. Je jedno, či sa stretávali pri spolupráci v oblasti kultúry, verejnej správy, škôl či profesií. Bol by som rád, keby sme na tento projekt vedeli nadviazať tak, aby sme ho považovali len za akýsi začiatok spolupráce, v ktorej budeme pokračovať aj bez všetkých dotácií. Aby sme nerealizovali nič len vtedy, keď na to získame zdroje, ale zblížujeme sa s odhodlaním, kde podpora zo strany EÚ môže pomôcť, ale ak nás prípadne nepodporia, to nám nebude brániť v rozvíjaní spolupráce.“ To, že v oboch mestách realizujúcich tento projekt premýšľajú podobne, potvrdili aj členovia isaszegskej delegácie, podľa ktorých obyvatelia Želiezoviec a Isaszegu určite budú vyhľadávať navzájom svoju spoločnosť, nehľadiac iba na dotácie. Sú to pevné základy, na ktorých sa dá stavať – na tom sa zhodli všetci účastníci.

(ik)

Obsah tejto tlačovej správy nereprezentuje oficiálne stanovisko Európskej únie.

Spolužitie funguje bez problémov

Rozhodnutím NSK sa Gymnázium J. A. Komenského s vyučovacím jazykom maďarským v Želiezovciach muselo presťahovať do budovy slovenského gymnázia. Nepomohli protesty ani petície. A hoci nádej zomiera posledná, na začiatku školského roka 2011/2012 bolo zo študentov i pedagógov cítiť zmierenie sa s tým, že po päťdesiatich rokoch pôsobenia v budove na Komenského ulici – prístavbe ZŠ s vyučovacím jazykom maďarským, sa ich sídlom asi natrvalo stáva budova na Štúrovej ulici – spolu so slovenským gymnáziom.

Otvorenie školského roka 2. septembra sa pre študentov slovenského Gymnázia konalo ako zvyčajne, pred budovou na Štúrovej ulici. Riaditeľ Milan Bukoven vo svojom príhovore povedal: „*Prajem si, aby ste boli k sebe tolerantní a navzájom si pomáhali.*“

Študenti maďarského gymnázia mali otvorenie školského roka vo veľkej sále Domu kultúry o 8,30 hod. Zúčastnila sa na ňom aj vedúca odboru školstva, mládeže, športu a kultúry úradu NSK Ľubica Libová, ktorá sa študentom vo svojom príhovore okrem iného povedala:

„*Školu netvorí budova. Školu tvoria študenti a pedagógovia. Akú atmosféru si vytvoríte, v takej atmosfére sa budete učiť. Viete veľmi dobre, že ekonomická situácia je veľmi zlá. Nie ste jediná škola, ktorá sa sťahuje a nie ste jediná škola, ktorá bude presťahovaná. Sú školy, ktoré boli zlúčené. Bohužiaľ, je to ekonomická situácia. Ale ja pevne dúfam, že ste mladá generácia, ktorá je flexibilná, ktorá chce v živote niečo dosiahnuť a dúfam, že vytvoríte takú klímu školy v novom prostredí, že vy, keď použijem slovo priekopníci v tom, že budete vytvárať tieto podmienky, po určitých rokoch, keď sa stretnete, povieť si, že ste to dobre začali. Ja vám v tom držím palce a verím, že tú klímu školy, vy aj spolu s profesormi vybudujete tak, že sa tam budete cítiť dobre.*“

Ako bolo vidno, študenti i pedagógovia to vedia veľmi dobre. Ale vedieť a cítiť nie je našťastie to isté. Našťastie, lebo práve tento rozpor z nás robí ľudí. Človek, ktorý opúšťa dom alebo prostredie, s ktorým sa zžil, akokoľvek dobre si môže uvedomovať potrebu odchodu, len ťažko mu to môže byť

ľahostajné. Ak by išlo len o lacnú sentimentalitu, asi by sa nehovorilo o niečom ako *genius loci* (duch miesta).

Bývalí študenti sa svoje stretnutia po rokoch snažia organizovať práve na tých miestach, kde prežili to, čo ich dalo dokopy. 50 rokov je dlhá doba, počas ktorej strednú školu vychodilo niekoľko

generácií nielen Želiezovčanov. Preto, pochopiteľne, pedagógom i študentom (bývalým i súčasným), nemôže byť ľahostajný osud budovy, ktorá polstoročie slúžila na výchovu a vzdelávanie.

Áno, nejde len o presťahovanie gymnázia, ale aj o osud budovy. Povedal nám to aj zástupca petičného výboru a poslanec MsZ Róbert Récsi na protestnom zhromaždení koncom júla a na začiatku školského roka nám to potvrdil aj učiteľ a zároveň viceprimátor mesta Marek Kepka:

„*Sťahovanie je vždy nepríjemné, ale vyučovanie sa začať musí, takže to musíme zvládnuť. Miesto je to pekné, nové... Rozhodnutie je rozhodnutie, to sa nezmení. Možno ešte budú nejaké alternatívy, ešte nevieme, čo bude s našou pôvodnou budovou, či NSK má s ňou nejaký zámer. Najlepšie by bolo, keby sa stala majetkom mesta a keby mesto malo finančné prostriedky na jej odkúpenie. V prípade predaja by bolo od NSK etické prednostne ju ponúknuť mestu.*“

Fakt, že mesto má viac alternatív, ako túto budovu využiť, je známy už dávnejšie. Vyriešili by sa problémy s budovou MŠ na Ul. SNP 9, možno umiestnenie ZUŠ a CVČ... Táto otázka však nateraz zostáva otvorená, pretože odpoveď na ňu závisí od budúcich udalostí, ktoré mesto môže len veľmi ťažko ovplyvniť.

Nás zaujímalo najmä to, ako si maďarskí gymnazisti poradia so

sťahovaním a ako sa študenti i pedagógom oboch gymnázií podarí začať spolužitie v jednej budove.

Po mesiaci nám riaditeľ slovenského Gymnázia o tom povedal: „*Rozhodnutie NSK nás samozrejme netešilo, pretože pri tom, ako sme si túto budovu zrekonštruovali, mali sme naplánované aj využitie jej priestorov a teraz sa budeme musieť*

posedieť. Budem rád, keď v budúcnosti nastane prepojenie vo výchovno-vzdelávacej oblasti a samozrejme spolupráca na rôznych vzdelávacích projektoch. Obe gymnáziá trápí jeden veľký problém – nefunkčná telocvičňa. Vyzerá to tak, že bude potrebné vybudovať novú, či už z financií NSK, Európskeho sociálneho fondu alebo nejakého projektu. Zatiaľ som rád, že je k nám Základná škola na Mierovej ulici ústretová, že môžeme používať ich športový areál, aspoň v týchto mesiacoch. V zimných mesiacoch chystáme také blokové vyučovanie telesnej výchovy v Leviciach na krytej plavárni alebo na klzisku, bude to také blokové vyučovanie, od jari pokračujeme opäť vonku...

Ale čo sa týka spolupráce a spolužitia s maďarskými kolegami, hodnotím to na výbornú. Pevne verím, že to tak zostane a že aj z ich strany sú podobné pocity. Oni to majú ťažšie, pretože menili prostredie, už tradíciou zabehanú školu, takže u nich je to horšie. Viem, že tie priestory také, aké mali v tej svojej pôvodnej budove, ale verím, že v budúcnosti sa to upraví a napriek všetkému preváži možnosť spolupráce v prospech oboch škôl.“

Maďarské gymnázium sa naozaj muselo dosť uskrnitiť. Kmeňové triedy nemajú, šesť tried rovná sa šesť učební a žiaci sa musia neustále sťahovať. Sú na druhom poschodí, kde majú zborovňu a kabinet, riaditeľňa je na prízemí. Riaditeľka Gymnázia J. A. Komenského s VJM Katarína Cserbová nám o tom všetkom stručne povedala: „*Sťahovať sme sa začali už koncom júna, 28. júna sme zobrali prvú stoličku, do konca školského roka sme presťahovali to, čo sme stihli, počas prázdnin sme sa tu zariaďovali a teraz sťahujeme školskú knižnicu. Robíme to postupne. Do budúcnosti to bude určite lepšie, pretože počet tried sa bude znižovať u nás aj na slovenskom gymnáziu, takže bude viac priestorov. A spolužitie funguje normálne, bez problémov...*“

Čo dodať? Budúcnosť je teda otvorená, zaujímavé bude sledovať, čo urobí NSK s budovou na Komenského ulici, ako aj to, ako si v najbližších rokoch mesto poradí s umiestnením školských zariadení. Nateraz je naozaj dôležité najmä to, čo potvrdzujú všetci zúčastnení: „*Spolužitie funguje bez problémov.*“ A to je dobre. (ŠH)

Jozef Kanyuk opäť vystavoval v Leviciach

LEVICE (šh) - „Pri vstupe do miestnosti plnej týchto vystavených obrazov má človek pocit, že vstúpil do rozprávkovej komnaty. Tieto obrazy pripomínajú krásnu, pestrofarebnú rozprávku.“ – povedal na úvod svojho príhovoru na vernisáži výstavy obrazov Jozefa Kanyuka vo výstavnej sieni CK Junior Leviciach jej kurátor Csaba Tolnai. Vzápätí predstavil želiezovského maliara Jozefa Kanyuka, ktorý v Leviciach nevystavoval prvýkrát (koncom minulého roka mal vlastnú výstavu v Nécseiho galérii).

Csaba Tolnai pripomenul, že práve Jozef Kanyuk je otcom myšlienky organizovať každoročné predvianočné aukcie obrazov, z ktorých výťažok je venovaný sociálne odkázaným rodinám. Túto myšlienku začal realizovať sám a postupne sa mu podarilo zapojiť viacero umelcov zo širokého okolia. Projekt dostal názov Art For Help a zastrešuje ho občianske združenie Formica, ktorého je Jozef Kanyuk spoluzakladateľom.

Expozícia výstavy bola naozaj pestrá, ale predsa len dominovala minulosť – život ľudí v minulosti, roľníci, remeselníci ale najmä architektúra niektorých slovenských miest, najmä Levíc a Želiezoviec. Aj keď sa Csaba Tolnai, maliarov synovec, vo svojom príhovore snažil pomenovať zdroje inšpirácie Jozefa Kanyuka, on sám mu neskôr pripomenul, že práve jeho kniha, Levica na starých pohľadniciach, bola pre neho veľkou inšpiráciou a bez nej by to množstvo obrazov zachytávajúcich život v niekdajších Leviciach nikdy nenamaloval.

Maliar známy svojim výrokom, že je len maliarom izieb, ktorý v zrelom veku vymenil veľké štetce za menšie, rovnako skromne prehovoril k prítomným: „Som zvyknutý držať štetce, nie rečniť, ale dovoľte mi poďakovať sa za tú česť, že sa tu môžem prezentovať. Cítim sa byť robotníckym maliarom. Zvlášť ďakujem svojej manželke, vďaka ktorej mám na maľovanie priestor...“

Jozef Kanyuk sa nedávno dožil 65-tich rokov a v duchu tohto životného jubilea sa niesla aj táto výstava. O tom, že ide o naozaj vzácneho človeka, svedčil aj počet hostí, ktorí sa na otvorení výstavy zúčastnili. Boli medzi nimi aj spriaznení umelci Ladislav Szűcs, Ján Lábik a Vlado Rúfus st., bývalý želiezovský primátor Géza Nagy a mnohí ďalší.

Regionálne centrum na zhodnotenie BRO Želiezovce

Investícia do Vašej budúcnosti

Osveta a propagácia v oblasti zhodnocovania BRO

Predchádzanie vzniku odpadu alebo znižovanie jeho množstva má významné environmentálne a hospodárske prínosy, ktoré sa dajú dosiahnuť okrem právnych predpisov aj zvyšovaním informovanosti verejnosti – občanov miest a obcí. Občania budú vďaka informačným aktivitám vedieť, na aké druhy separovaného odpadu sú im samosprávou poskytované zberné nádoby a ako nakladať s biologicky rozložiteľnými odpadmi (BRO). Kompostovanie je prírode najbližší spôsob, ako naložiť s organickými zvyškami. Slama, tráva, seno, burina, kvety, listie, šupky z ovocia a zeleniny a iné zvyšky z kuchyne a záhradky môžu byť mikroorganizmami rozložené a vytvoria kvalitný humus, ktorý je prírodným hnojivom, bohatým na živiny. Pôde tak vrátíme to, čo sme z nej pri pestovaní plodín odčerpali. Samozrejme, že najlepší odpad je taký, ktorý neexistuje alebo nevznikne.

Propagácia projektu výstavby zariadenia na zhodnocovanie BRO – biologicky rozložiteľných odpadov v našom meste Želiezovce je realizáciou propagačných a edukačných aktivít v oblasti zhodnocovania BRO, ktoré oslovia širokú verejnosť. Realizáciou osvetových a propagačných aktivít bude oslovená široká verejnosť, pričom táto aktivita

Tento projekt je spolufinancovaný z Kohézneho fondu

prispieje k celkovému zvýšeniu environmentálneho vzdelania občanov mesta.

Plánované propagačné aktivity súvisiace s týmto projektom sú:

- Dve podujatia pre deti základných škôl na tému „kompostovanie“, kde budú deti zábavnou formou prostredníctvom prednášky oboznámené s druhmi odpadu, skládkovaním a jeho negatívnymi dopadmi na životné prostredie a s významom separovania jednotlivých komodít na ich druhotné využitie. Po prednáške prebehne minikvíz, kde odpovede na otázky kvízu vyplnú z obsahu predchádzajúcej prednášky. Záverom kvízu bude vyhodnotenie a odmenenie súťažiacich skupín a odmenenie všetkých účastníkov prednášky propagačnými predmetmi projektu – šiltovky, trička, zápisníky, perá a ďalšie

- Dve podujatia pre občanov mesta na tému „ako kompostovať“, kde prebehnú prednášky o druhoch odpadu, postavení odpadov v prirodzenom životnom prostredí, vývoji odpadového hospodárstva, skládkovaní a jeho negatívnych dopadoch na životné prostredie, predstavenie legislatívnych povinností miest a obcí pri nakladaní s nimi a o význame separovania jednotlivých komodít na ich druhotné využitie. Špeciálna pozornosť bude venovaná biologicky rozložiteľným odpadom, zhodnotenie ktorých rieši propagovaný projekt. Na podujatiach budú distribuované brožúry s tematikou kompostovania a separovania odpadu.

Regionálne centrum na zhodnotenie BRO Želiezovce

Investícia do Vašej budúcnosti

Mesto Želiezovce bolo v roku 2009 úspešné pri schvaľovaní žiadosti o nenávratný finančný príspevok zo štrukturálnych fondov EÚ prostredníctvom operačného programu Životné prostredie MŽP SR na výstavbu zariadenia na zhodnotenie biologicky rozložiteľného odpadu - Regionálne centrum zhodnotenia BRO. Zo získaných

prostriedkov sa uskutočnia stavebné práce a nákup zariadení fermentačnej linky. Bioodpad bude v tomto zariadení spracovaný aeróbnou fermentáciou v technológii fermentačnej linky na kompost, ktorý mesto využije pre vlastné potreby na aplikáciu do verejnej zelene. Výhodou tohto spôsobu zhodnotenia je len niekoľkodňová,

počítačom riadená a monitorovaná urýchlená reakcia aeróbnej fermentácie, ktorá skráti hygienizáciu celkový proces kompostovania. Hygienizáciou sa rozumie samozahriatie na 70°C po dobu 60 min. Výstupným produktom je kompost na znovupoužitie do pôdy, na hnojenie parkových plôch, mestskej zelene. S kompostom sa ľahko manipuluje, je vzdušný a možno ho rozvážať bežnou technikou. Vybudovaním kompostárne sa dodržia zákonom uložené povinnosti, zníži sa množstvo odpadu ukladaného na skládke a v konečnom dôsledku sa dosiahne vyššia kvalita životného prostredia.

Tento projekt je spolufinancovaný z Kohézneho fondu

V Novom domove sa predstavil maliar a spisovateľ

Dňa 10. septembra v popoludňajších hodinách bola v priestoroch Nového domova otvorená výstava Jozefa Šúňa. Bývalý učiteľ, novinár a v neposlednom rade maliar je už niekoľko rokov obyvateľom želiezovského Nového domova. Na slávnostnom otvorení výstavy a zároveň krste najnovšej knihy Jozefa Šúňa s názvom Z novinárskeho zápisníka, ktorú napísal pod pseudonymom Laco Vestenický, sa okrem obyvateľov domova dôchodcov a sociálnych služieb zišli aj početní členovia jeho príbuzenstva, ako aj záujemcovia z mesta. Výstavu otvoril a príhovor predniesol riaditeľ Nového domova Ivan Sklenka, ktorý vtipne a výstižne charakterizoval vystavovateľa a spomenul niekoľko spoločných zážitkov s Jozefom Šúňom.

Autor sa k malovaniu dostal po absolvovaní pedagogického vysokoškolského vzdelania, výtvarné vzdelanie získal na pedagogickej fakulte v Nitre a Trnave, ako aj absolvovaním trojročného výtvarného štúdia v Osvetovom ústave v Bratislave. Na svojej prvej želiezovskej výstave sa predstavil dielami akvarelovej, pastelovej, temperovej a kresliarskej techniky. Návštevníci si mohli pozrieť vyše 50 obrazov.

Dojímavým momentom podujatia bol krst knihy, ku ktorému pristúpili dve dcéry Jozefa Šúňa a bielym vínom pokrstili knihu Z novinárskeho zápisníka. Kniha čerpá z obdobia, keď autor pôsobil ako novinár v závodných novinách v Zlatých Moravciach a je jeho druhým literárnym dielom po knižke Z učiteľského zápisníka. (ik)

Marco Polo v Kaviarni

Zvolenský rodák, vyrastajúci v Novej Bani, s domovským prístavom v Tlmačoch. Cestujúci, fotografujúci, píšuci a rozprávajúci strojár, novinár a publicista v oblasti cestopisnej a faktografickej publicistiky.

Pred odchodom do cieľovej dovolenkovej destinácie, spravidla zozbierame si zopár základných informácií v príbale k cestovnej batožine a uložíme vo svojich hlavách. Určite sa zídu. Ďalšie doplní turistický sprievodca a naše osobné poznanie. Obzvlášť v pre nás exotických krajinách.

Mätež kultúr, spoložitie islamu s náboženstvami hinduizmu, budhizmu, zvyky, tradície, spôsoby uctievania a obradu, kastovníctvo... (charakterizujú prednú a zadnú Indiu). Trebárs. Ak navštívite Egypt, Luxor, Karnak, problémov a rizík je pomenej, orientácia ľahšia. Nasleduje Jordánsko, Uzbekistan (Samarkand), Rusko (Petrohrad)... (informácie pribúdajú, mozaika a puzzle obrazu a podôb sveta sa prejasňujú...).

Jaroslav Burjaniv o cestovaní vie svoje. Pracovne, ako inžinier, súkromne, ako turista. Svoje zážitky spracúva a zhmotňuje v písanej, obrazovej, aj slovnej podobe. Podelil sa o ne aj s nami. V komornej atmosfére jubilejnej, 70-tej Literárnej kaviarne. Spoločne s videoprojekciou a voľným prerozprávaním svojich zážitkov.

Priložil k nim kolujúce albumy fotografií a vlastných kníh. Prezreli sme si úžasnú architektúru, množstvo kultúrnych a historických pamiatok, ľudských tvárí. Jeho komentár bol vecný a osobný: „Nerád vylihujem na plážach. Rád si zaplávam a potom, vyberám sa do okolia poznávať, vidieť, fotiť, počuť, dotknúť sa a ochutnať.“

Jubilejná (zdaleka nie seniorská) „kaviareň“ (s ozajstným čajom a kávou) je trvalým produktom Mestskej knižnice Želiezovce. Tentoraz (v stredu, 28. septembra 2011) s finančnou podporou a grantom Ministerstva kultúry a knižnými darmi (obrazovými publikáciami), obohacujúcimi jej knižný fond, pod strechou mestského domu kultúry a kaviarne Miracle.

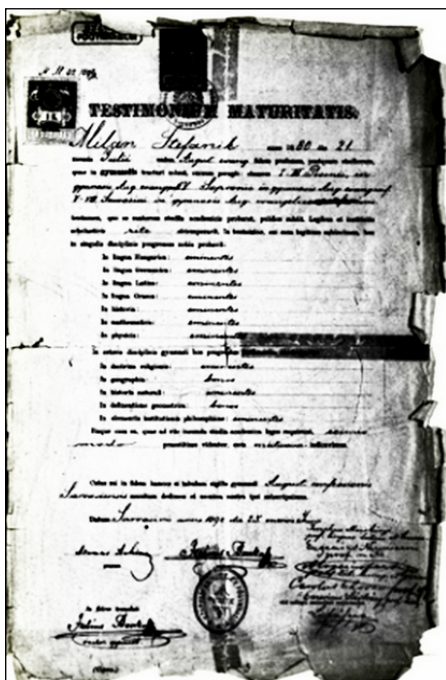
Za dve hodiny sme toho precestovali až-až. Už sme doma. Živí a zdraví. Bohatší o sprostredkované zážitky. Tešíme sa na ďalšie stretnutie. Aké a s kým nám mestská knižnica pripraví?

Juraj Režo

Želiezovské spomienky

Socha Milana Rastislava Štefánika pred Mestským úradom v Želiezovciach...

Pre niekoho háklivá téma... Pre mňa ani nie. A takisto nie je pre mňa háklivé v Že-

Vysvedčenie M. R. Štefánika zo Sarvašu

liezovciach pomenovanie ako: Rákocziho ulica či pamätník 1848 – 1849. Azda aj preto, lebo históriu mám rád a ctím si ju. Ale ešte niečo o M. R. Štefánikovi. Generál bol, žiaľ, pre mnohých maďarských nacionalistov rozvraciacim monarchie... Žiaľ, pre mnohých slovenských nacionalistov bol zas príliš čechoslovakista. Mne naopak, už dávnejšie je sympatické Štefánikovo životné krédo: „Ja sa prebijem, lebo prebiť sa chcem“.

Ale pre istotu ešte pripomeniem niekoľko faktov, len aby slovo nestálo. Milan Rastislav Štefánik študoval aj na evanjelickom lýceu v maďarskom Sarvaši. Bolo to v rokoch 1894 až 1898, tam aj maturoval. V tom čase tam bol riaditeľom Július Benko. Štefánik privátne býval v uvedenom období u rodiny Sarvašana – pána Kršniaka. Všetko

poukazuje na to, že potomkovia Kršniakovcov sa po vojne presťahovali do našich Želiezovciach.

Štefánikove študijné roky strávené v Sarvaši pripomína jeho bronzová socha v leteckej uniforme pred budovou školy na Szabadság utca 29. V meste Sarvaš bola táto socha odhalená v roku 1991. Len tak, mimochodom, taká istá socha Štefánika stála aj v Bratislave na Fajnorovom nábreží – azda nie ná-

hodou práve tam. Veď právnik Štefan Fajnor bol krstným otcom Milana Rastislava Štefánika. Takže – azda toľko k zdravej tolerancii Želiezovčanov k sochám...

Pavel Polka

406 členov v krúžkovej činnosti CVČ

Kým na školách sa školský rok rok začína v septembri, pre Centrum voľného času v Želiezovciach je prvý jesenný mesiac obdobím priprav na krúžkovú činnosť, ktorá sa začína v októbri. V tomto roku CVČ ponúka 20 aktivít pre deti, mládež aj dospelých. Väčšinou ide o tradičné činnosti, o ktoré bol aj v minulosti zo strany verejnosti prejavovaný silný záujem, ale nájdeme aj niekoľko novinek a staronových činností. „Každú stredu plánujeme cvičenie zumby, ktorú bude viesť certifikovaná cvičiteľka. Chceme obnoviť činnosť mažoretiek v spolupráci s pani Mužíkovou z Tekovských Lužian, ktorá s tamojšími mažoretkami dosahuje výrazné úspechy. Táto činnosť bude zameraná na dievčatá vo veku 10–14 rokov. Dúfame, že po určitom období by sme vďaka tejto spolupráci opäť mohli mať skupinu mažoretiek, s ktorou by sme sa mohli prezentovať na verejnosti. Naša bývalá študentka tancuje v Klube spoločenských tancov v Nitre, skúsime s ňou spustiť krúžok spoločenského tanca. Zo začiatku počítame len s niekoľkými pármami, ale ak by sa deti mohli po nejakom čase prezentovať na verejnosti, záujem by možno stúpol. Evidujeme zvýšený záujem aj o hru na gitare,“ hovorí riaditeľka CVČ v Želiezovciach Kvetoslava Záhorská. Dodáva, že mimoriadne obľúbené sú tradičné športové záujmové útvary ako futbal alebo karate, kde pokročilí dosahujú veľmi pekné výsledky, vo svojich radoch majú dokonca aj majstra Slovenska. Veľký záujem je aj o výpočtovú techniku, najmä medzi deťmi nižších vekových kategórií. Novinkou je záujmový útvar formovanie tela – cvičenie so steppermi, činkami, expandermi a fitloptami.

„V oblasti záujmovej činnosti spolupracujeme s kvalifikovanými externistami. Všetci naši futbalisti majú trénerské preukazy, tréner karate má najvyššiu možnú kvalifikáciu, takisto stolný tenis vyučuje kvalifikovaný aktívny hráč, tréner tenisu absolvoval fakultu telesnej výchovy a športu v tomto odbore a podobne. Môžem vyhlásiť, že nemáme taký krúžok, ktorý by sme robili, ako sa hovorí, na kolene, bez potrebnej kvalifikácie vedúceho záujmového útvaru.“

Vlani mali v železovskom CVČ 478 zapísaných členov záujmových útvarov. Keďže v ostatných rokoch aj školy ponúkajú rozvetvenú krúžkovú činnosť, podľa riaditeľky počítali s určitým poklesom. Problém spôsobuje, že výkazy musia odovzdávať ešte pred ukončením prihlasovania, a tak dotácie od štátu dostávajú iba na nahlásený počet zapísaných členov krúžkov. „Ak sa ešte prihlásia, nemáme šancu dodatočne získať na nich dotáciu. Jeden rok sme mali o 120 detí viac ako bolo vo výkazoch. Zariadenie prišlo o niekoľko desaťtisícovú dotáciu. Prípadné nadhodnotenie CVČ nemôže riskovať.“

Platbu za záujmové útvary je možné

nahradiť vzdelávacími poukazmi: v prípade detí ide o celoročné školné vo výške 13,90 eur, v prípade dospelých 22,80 eur. V tomto roku bolo na CVČ odovzdaných 82 vzdelávacích poukazov pri 406 zapísaných členov. Zdá sa, že CVČ si kvalitnou činnosťou dokáže udržať záujemcov napriek konkurenčnému prostrediu v oblasti ponuky krúžkov zo strany základných škôl. Naopak, problém môže nastať s kapacitou. „Športovú halu T-18 majú od jesene zavrieť pre havarijný stav, zostanú iba telocvične na oboch ZŠ, čo je málo. Predpokladám, že bude problém dostať sa do telocvičnice pred 16-tou hodinou, týka sa to najmä futbalistov, karatistov a tenistov v zimných mesiacoch.“ Vnútorne priestory samotného CVČ

sú podľa riaditeľky kapacitne aj zariadením vyhovujúce, potrebovali by ešte jednu miestnosť – herňu na voľnočasový klub. O zväčšení priestoru na cvičenie a tanec už má riaditeľka určitú predstavu, ktorá by podľa stavebných odborníkov mohla byť relatívne nízkonákladovou záležitosťou. „Chceli by sme posunúť obvodový múr až na koniec terasy a tak zväčšiť kapacitu miestnosti využívanú na tanec. To by nám pomohlo,“ zvažuje riešenie riaditeľka. Či sa tento plán aj podarí uskutočniť, ukáže až budúcnosť, každopádne podľa ohlasov verejnosti aj mnohých úradných kontrol si členovia záujmových útvarov môžu byť istí, že v železovskom CVČ si kvalitu každý rok nájdu. (ik)

Potravinová pomoc aj v našom meste

V dňoch 7. až 14. septembra sa uskutočnilo vydávanie potravinovej pomoci pre odkázaných občanov nášho mesta. Program potravinovej pomoci je realizovaný zo zdrojov Európskeho poľnohospodárskeho a záručného fondu od roku 1987, v tomto roku sa ho zúčastňuje 20 štátov Európskej únie – a prvýkrát sa doň zapojila aj Slovenská republika. Hlavným cieľom distribúcie potravín je pomôcť osobám v núdzi pomocou bezplatne distribuovaných prídelov základných potravín – pšeničnej hladkej múky a bezvaječných cestovín. Každý záujemca má nárok maximálne na 20 kg múky a 20 kg cestovín.

Poberateľmi pomoci sú deti v detských domovoch, profesionálnych rodinách, DSS pre zdravotne postihnuté deti, deti v náhradnej rodinnej starostlivosti, obyvatelia domovov dôchodcov a ústavov sociálnej starostlivosti, fyzické osoby – poberatelia dávky v hmotnej núdzi, osoby na hranici životného minima a poberatelia dôchodku, v prípade ktorých jeho výška nepresahuje 305 eur mesačne. Distribúcia potravín prebiehala prostredníctvom dvoch charitatívnych organizácií, ktoré v spolupráci s ďalšími organizáciami dodávali potravinové balíčky samosprávam.

Mesto Želiezovce informovalo svojich občanov o tejto možnosti začiatkom leta. V júli sa záujemcovia mohli registrovať na mestskom úrade. Mesto sa do projektu zapojilo poskytnutím priestorov na skladovanie a vydávanie potravín, ako aj samotným vydávaním potravinových balíčkov. „Niekoľko mesiacov sme sa zaoberali registrovaním záujemcov a kontrolou, či vyhovujú podmienkam

pridelenia potravinovej pomoci. Potraviny sme uskladnili v garážach mestského úradu a zabezpečili sme pracovníkov na ich vydávanie. Pri vydávaní balíčkov bolo k dispozícii 6–10 pracovníkov mesta,“ zhrnula úlohu mesta v tejto činnosti Renáta Szendiová, vedúca odboru vnútorných a sociálnych vecí MsÚ a prezradila, že pre predĺženie termínu vydávania potravinovej pomoci bude v priebehu októbra uskutočnený výdaj pre tých, ktorí si svoj prídel nevyzdvihli, resp. tých oprávnených žiadateľov, ktorí sa prihlásili dodatočne až v septembri.

Dodávku potravín dovezli na železovský mestský úrad 6. septembra a o deň neskôr začalo mesto s vydávaním potravinových

vých balíčkov. Najväčší záujem o vydávanie pomoci bol zaznamenaný hneď v prvý deň vydávania, 7. septembra, keď si prídel vybrala až jedna tretina z celkového počtu zaregistrovaných žiadateľov. Do konca septembra si potravinovú pomoc prevzalo 488 záujemcov. Pre uspokojenie dopytu všetkých oprávnených žiadateľov mesto zorganizuje ešte jedno kolo vydávania potravinovej pomoci, o termíne bude obyvateľov včas informovať. (ik)

Alexander Berek (nar. 5. 6. 1952, Levice)

„Len čo sme sa vrátili zo školy, tašku sme na niekoľko hodín postavili do rohu a vybehli sme na ihrisko. Neraz sme drobnú gumennú loptu naháňali až takmer do noci na čerstvom, čistom vzduchu a domov sme sa vracali na smrť unavení, ale plní radosti,“ rozpomätáva sa po krátkom zamyslení Alexander Berek. Pre mladých bol vtedy futbal jediným rozptýlením a zábavou. Prvých päť tried základnej školy absolvoval v Nýrovciach, potom chodil do Tekovských Lužiac, kde pod vedením telocvikára Jozefa Kicsindyho dostal príležitosť v školskom družstve a ani počas levicekých učňovských čias nezostal futbalu neverný. Od svojich 13 rokov účinkoval v nýrovskom dorasteneckom družstve, o 4 roky neskôr prestúpil do tamojšieho družstva dospelých. „Spočiatku

Alexander Berek tretí zľava...

sme na zápasy k súperom cestovali príviesným autobusom zapriahnutým za traktorom, neskôr rozhegánym autobusom. Dnes sa už môžem priznať: predpoludním som hral za želiezovský dorast, popoludní za prvé družstvo Nýroviec. Prvé spomínané družstvo viedol Viktor Prokša, druhé Ladislav Mácsadi.“ Po návrate z dvojročnej vojenskej služby v Jarovciach na jar roku 1973 prestúpil oficiálne do Želiezoviec. Vtedajší tím postupoval rýchlo, za tri roky si zaknihoval tri postupy. „Raz sme hrali priateľské stretnutie k otvoreniu sezóny s Levicami. Lavý obranca Ernest Málaszky,

ako doma.“ Spoločnosť Michalca, Beňa, Šaňa Kollára, Liptáka, Matiaška, bratov Brestovských, Opavského, Líšku, Mlynku a ostatných mu poskytovala dokonalú bezpečnosť a podporu v jeho veľkolepých plánoch. Šaňa sme poznali ako drobného, mimoriadne rýchleho pravého útočníka. Gólovo sa síce príliš nepresadzoval, jeho úniky a centre však pravidelne spôsobovali nebezpečenstvo pred bránami súperov. Ku

prevziať od ministrov zahraničných vecí SR a MR cenu Dobré susedstvo a porozumenie za pomoc pri ekologickej katastrofe – pretrhnutí hrádze s červeným kalom. „Pre pracovné povinnosti, žiaľ, nemám čas chodiť na zápasy, napriek tomu fandím želiezovskému tímu a sledujem jeho účinkovanie. Mojou dávnou túžbou je zahráť si v družstve seniorov, samozrejme v želiezovských farbách.“

(ág)

Výsledky futbalových družstiev

V. LIGA – dospelí – východ

Želiezovce – Bešeňov 3:1 (2:0) Rotík T., Karko, Szabó J.

Svätý Peter – Želiezovce 1:0 (0:0)

Želiezovce – Komjatice 1:0 (1:0) Rotík S.

Čaka – Želiezovce 3:1 (1:0) Začka

Želiezovce – Tvrdošovce 2:0 (1:0), Dobias, Tóth K.

IV. LIGA – dorastenci – juhovýchod

Želiezovce – Okoličná 7:0 (2:0) Varga 3, Dobrovický 2, Herceg, Dobias

Kost. Kračany – Želiezovce 3:4 (1:1) Dobrovický 2, Varga, Dobias

Želiezovce – Šurany 1:0 (0:0) Dobrovický

Bánov – Želiezovce 4:0 (1:0)

Želiezovce – Veľký Meder 2:5 (1:0), Bencsik, Dobrovický

III. LIGA – starší žiaci – juh

Želiezovce – Zl. Moravce B 1:1 (1:0)

Pásztor

Želiezovce – Močenok 3:1 (2:0) Pásztor 2, Lakatoš

Hurbanovo – Želiezovce 0:7 (0:4) Klimaj 4, Pásztor, Páchnik, Nagy

Želiezovce – Marcelová 2:0 (2:0) Szokol R., Nagy

Štúrovo – Želiezovce 3:1 (1:0) Rupek

Želiezovce – Šahy 1:0 (0:0) Toráč

Nové Zámky B – Želiezovce 3:2 (2:1), Pásztor 2

III. LIGA – mladší žiaci – juh

Želiezovce – Zl. Moravce B 2:2 (2:1) Sokol L., Baláž

Želiezovce – Močenok 2:1 (0:0) Sokol L., Murín

Hurbanovo – Želiezovce 3:7 (1:3) Mácsadi 3, Molnár, Burín, Kúdela, Klimaj

Želiezovce – Marcelová 2:6 (1:2) Sokol L., Burín

Štúrovo – Želiezovce 5:0 (3:0)

Želiezovce – Šahy 3:4 (2:2) Svanczár, Sokol L., Baláž

N. Zámky B – Želiezovce 2:6 (0:2), Mácsadi 2, Balogh 2, Svanczár, Sokol L.

nyf.

... a tretí sprava v hornom rade.

ktorý sa vrátil z bratislavského Slovana, sa počas celých 90 minút nevenoval hre, ale môjmu presvedčovaniu, aby som prestúpil k nim. O tejto možnosti som neuvažoval ani vtedy, ani neskôr. Mal som Želiezovce veľmi rád, celkovú náladu mesta a cítil som sa tu

prezidiu. Obaja jeho synovia pôsobili v bratislavskom Interi. Šaňa je v súčasnosti riaditeľom Špeciálnej kynologickej záchrannej služby Slovakia. Zachraňujú ľudské životy a majetok, vyhľadávajú nezvestné osoby. Pred niekoľkými mesiacmi si mohol

Castellum musicum s ambíciou tradície

Mestské múzeum a pamätná izba Franza Schuberta a Mestská knižnica v Želiezovciach zorganizovali v piatok 23. septembra koncert pod názvom Castellum musicum. Účinkujúcimi boli žiaci a učitelia hudobného odboru želiezovskej Základnej umeleckej školy Franza Schuberta, pódium i hľadiskom nádvorie pred Sovím zámočkom.

Programom sprevádzal vedúci múzea Pavel Polka. V siedmich programových číslach pozostávajúcich z diel klasickej i populárnej hudby sa predstavili Angéla a Attila Mézesovci v štvorročnej hre na klavíri, Attila Mézes neskôr aj v hre na klarinete za klavírneho sprievodu učiteľa Eugena Bandu, saxofónové duo učiteľa a žiaka – Ľudovít Štefanec a Mgr. art. Ľubomír Nevidanský, Valéria Jurkovská v hre na klavíri, učiteľ Július Kormosi na gitare, na záver prekvapila Diana Horváthová spevom Schubertovej piesne za klavírneho sprievodu učiteľky Natálie Mesárovej.

Ako sa aj na radosť prítomných vyjadril vo svojom úvodnom i záverečnom slove Pavel Polka, skromné podujatie na jednom z najkrajších a najlegendárnejších miest v našom meste je mienené ako prvé, no nie posledné. Zámerom je podľa neho vytvorenie novej tradície hudobných podvečerov. A ako bolo vidno, všetci, ktorí v ten príjemný podvečer predznamenaávajúci postupný koniec leta posedeli na lavičkách pri krásnej hudbe, by takúto tradíciu uvítali. (šh)

Regionálne centrum na zhodnotenie BRO Želiezovce

Investícia do Vašej budúcnosti

Mesto Želiezovce bolo v roku 2009 úspešné pri schvaľovaní žiadosti o nenávratný finančný príspevok zo štrukturálnych fondov EÚ prostredníctvom operačného programu Životné prostredie MŽP SR vo výške 95 % na výstavbu zariadenia na zhodnotenie biologicky rozložiteľného odpadu - Regionálne centrum zhodnotenia BRO. Zo získaných prostriedkov sa uskutočnia stavebné práce a nákup zariadení fermentačnej linky:

Fermentor, miešací a rezací stroj, traktor s vlečkou, chladiarenský kontajner s drvičom kuchynského odpadu.

Bioodpad bude v tomto zariadení spracovávaný aeróbnou fermentáciou na kompost, ktorý mesto využije pre vlastné potreby na znovuaplikáciu do pôdy, na hnojenie parkových plôch a mestskej zelene. Výhodou tohto spôsobu zhodnotenia je len niekoľkodňová, počítačom riadená a monitorovaná urýchlená reakcia aeróbnej fermentácie, ktorá skráti hygienizáciu t.j. samozahriatím na 70 °C po dobu 60 min, celkový proces kompostovania. S kompostom sa ľahko manipuluje, je vzdušný a možno ho rozvážať bežnou technikou.

BRO – biologicky rozložiteľné odpady tvoria cca 38 % celkového množstva odpadov. Realizáciou kompostárne sa dodržia uložené povinnosti zo záko-

na o odpadoch a zníži sa množstvo odpadu ukladaného na skládke. V konečnom dôsledku sa dosiahne vyššia kvalita životného prostredia.

Prevádzka kompostárne bude pozostávať z:

1. Príjmu, evidencie a zhromažďovania BRO
2. Úpravy a spracovania odpadu
3. Vyskladnenia a uloženia na dozrievanie

V roku 2012 sa predpokladá spracovanie približne 50 % z celkového množstva BRO z dôvodu zábehu zariadenia a separovaného zberu BRO. So spracovaním celého množstva sa počíta od roku 2013. Okrem vyseparovaného BRO z mesta Želiezovce bude v zariadení spracovávaný BRO z ďalších obcí, ktoré sú členmi združenia „Za čisté Dolné Pohronie“, pričom separovanie BRO si tieto obce budú zabezpečovať samostatne. Propagačné aktivity projektu budú zamerané na zvýšenie environmentálneho povedomia a informovanosti cieľovej skupiny obyvateľov v oblasti zhodnocovania BRO. Prevádzka zariadenia bude zabezpečená zamestnancami mesta Želiezovce, pričom v dôsledku projektu budú vytvorené 2 pracovné miesta.

Tento projekt je spolufinancovaný z Kohézneho fondu

Kronika - Krónika

Prišli na svet – Világra jöttök

25. 8. Adrian Szajkó, 1. 9. Daniel Škamla, 6. 9. Ronald Gažo, 13. 9. Simona Gregušová, 14. 9. Adam Pásztor, 26. 9. Tamara Paľečka, 27. 9. Laura Šalagová, 30. 9. Natália Valachová

Sľúbili si vernosť

3. 9. Miroslav Plešinský (Želiezovce) a Lucia Porvichová (Veľký Bysterec), 10. 9. Igor Púček a Zuzana Szillorová (obaja Želiezovce), Jozef Benyák (Želiezovce) a Judita Ondrušková (Levice), 17. 9. Viktor Pásztor a Renáta Sztruhárová (obaja Želiezovce), Branislav Ihring (Handlová) a Silvia Striešková (Želiezovce), Eduard Štibravý (Trnava) a Ingrid Macáková (Želiezovce), Peter Viktorius (Sikenica) a Monika Straňáková (Sikenica), 1. 10. Peter Török (Želiezovce) a Anikó Molnárová (Želiezovce)

Gratulujeme – Gratulálunk

50 rokov	Anna Šarovecká	11. 10.
Alžbeta Čomorová	Pavel Janšík	12. 10.
Ružena Hiltunen	Ondrej Kuruc	16. 10.
Pavel Ujváry	Zlatica Fóthyová	19. 10.
Lýdia Búriová	Július Gaál	20. 10.
Csaba Trnavský	Michal Tar	28. 10.
Helena Németh	Valéria Kuliková	30. 10.
Tibor Šuba		
Jaroslav Uhljar	70 rokov	
Eva Šefráňková	Magdaléna Taligová	30. 10.
Mária Brtková		
Katarína Furuglášová	80 rokov	
	Štefan Pásztor	03. 10.
	Irena Herczová	29. 10.
60 rokov	Vojtech Hlavacsek	31. 10.
Eva Andrušková		
Juraj Bliznák		

Opustili nás – Elhunytak

5. 9. Ľudovít Bóna (68 r., Želiezovce), 8. 9. Július Vereš (Želiezovce, 76 r.), 14. 9. František Baranyai (59 r., Želiezovce), Július Baya (69 r., T. Hrádok), 18. 9. Mária Tábiášová (85 r., Želiezovce), Alžbeta Rusnyáková (67 r., Želiezovce), 25. 9. Ernest Kozma (59 r., Želiezovce), 27. 9. Július Kyselica (64 r., Želiezovce), 8. 10. Vojtech Požgai (66 r., Želiezovce)

Želiezovský spravodajca

Vydáva: Samospráva mesta Želiezovce

Číslo registrácie: EV 3292/09

Šéfredaktor: Ladislav Levický

Jazyková úprava: RNDr. Géza Horváth, Štefan Hečko

Kontakt: Mestský úrad Želiezovce, SNP 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Tlač: LVT Levice

Názory uverejnené v novinách nemusia odrážať stanovisko redakcie.

Zselízi Hirmondó

Kiadó: Zselíz Város Önkormányzata

Nyilvántartási szám: EV 3292/09

Főszerkesztő: Levický László

Olvasószerkesztők: RNDr. Horváth Géza, Štefan Hečko

Szerkesztőség: Zselízi Városi Hivatal, Sznf u. 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Nyomda: LVT Léva

A lapban közölt vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.

Ž a l ú z i e

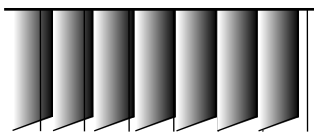
▪ Horizontálne a vertikálne látkové

- exteriérové
- medziokenné
- interiérové

▪ Protihmyzové sieťky

▪ Silikónové tesnenie okien a dverí

▪ Plastové zhrňovacie dvere

(04-43)

LUNAP - NÉMETH 036/773 91 91 0905 42 00 44

Jesenná deratizácia 2011

MsÚ Želiezovce, odbor výstavby a územného rozvoja oznamuje občanom mesta a všetkým právnickým a fyzickým osobám pôsobiacim na území mesta, že v zmysle § 5 ods. 6 VZN mesta Želiezovce č. 6/2004 o ochrane životného prostredia mesta Želiezovce, vlastníci, alebo užívatelia domov a podnikateľských objektov sú povinní najmenej dvakrát ročne vykonať deratizáciu nehnuteľnosti a to na jar v priebehu 13. týždňa a na jeseň v priebehu 44. týždňa bežného roka.

Vzhľadom na skutočnosť, že termín jesennej deratizácie sa blíži, upozorňujeme na túto povinnosť. Zabráňime tým zvýšenému výskytu hlodavcov v meste a zabezpečíme zdravšie životné prostredie.

Z dôvodu celoplošnej deratizácie mesta Želiezovce, ktorá prebehne od 31. októbra do 6. novembra 2011 upozorňujeme majiteľov psov na nebezpečenstvo možnosti otrávenia psa pri kontakte s návnadou, alebo uhynutým hlodavcom. Preto dbajte vo zvýšenej miere na pohyb Vášho psa a podľa možnosti ho nepúšťajte z vôdzky od 31. 10. do 6. 11. 2011.

Za pochopenie ďakujeme.

MsÚ Želiezovce

Želiezovský šachový klub ďakuje svojim sponzorom za pomoc pri organizovaní osláv 50. výročia založenia klubu: PD Klas Čata, PD Hron Želiezovce, Mlyn a.s. Pohronský Ruskov, SHR Tóth Július, Želiezovce, Záhradník Princz Tibor, Želiezovce, Gyros Véber Roman Čata, Stavivá - MH - Ing. Miroslav Hasznos, Želiezovce, Pizzeria - Konopka Miloslav, Želiezovce

*Eszünkbe jutnak az együtt átélt napok,
Fülünkben újra megcsendül a hangod,
Szinte látjuk minden mozdulatod,
Nem tudhatod, mennyire fáj hiányod.
Gyertyákat gyújtunk, mécseseket,
Ezek a fények világítsanak Neked,
Örök világosságban, békességben nyugodj.
Soha el nem felejtünk, biztosan tudod.
Szomorú szívvel emlékezünk október 4-én
halálának 1. évfordulóján*

Vasaráb Rózsikára

Emléket örökké őrző férjed, két fiad, a rokonság és ismerőseid, akik szerettek Téged.

(11-19)

*A nap az égen is neked ragyog,
Hisz ma van a születésnapod.
Rövid ez a pár sor, de benne van a lényeg,
Senki sem szeret úgy, mint mi szeretünk téged.
88. születésnapja alkalmából
gratulálunk édesanyánknak,
Szedlák Máriának.*

Márti, Anni, Laci

(11-17)

BYTOVÉ JADRÁ * KÚPELŇE * OBKLADY A DLAŽBY * SADROKARTÓN * STIERKY * MALOVKY

Rýchlo a spoľahlivo

Výhodné ceny

Tel. 0902 149 520, 0915 662 169

(11-18)

Predám 3-izbový dom v Želiezovciach, Informácie v predpoludňajších hodinách. Tel. 771 20 98

(11-20)

Web-TV.sk
Vaše okno do regiónov

- spoločenské udalosti
- priame prenosy
- spravodajstvo
- informácie
- dokumenty
- eventy
- región

www.web-tv.sk MULTIREGIONÁLNA INTERNETOVÁ TELEVÍZIA

KEĎ OKULIARE, TAK OPTOSAN

Kupón
5,00 € zľava
v očnej optike

Očná optika, Ul. Komenského 46, Želiezovce
(oproti supermarketu COOP)

PONÚKA SVOJÍM ZÁKAZNÍKOM:

- vyšetrenie zraku očným lekárom
- široký výber okuliarových rámov
- čistenie okuliarov a šperkov ultrazvukom
- aplikácia kontaktných šošoviek

Info: 036/7712009

(11-06)

Kníhkupectvo pri Mestskej knižnici (☎ 7711000) ponúka:

GÁBOR, A.: Čierna kniha vrahov. Cena 5,28 €
Bratislava, Eko-konzult 2011.
Zaujímavý prierez udalosťami, osobnosťami, ktoré boli utajované.

Rennison, Louise: VYDESILI MA JEHO KOŽUŠINOVÉ ŠORT-
KY. Cena 9,99 €
Bratislava, Slovart 2011.
Sú to denníky dievčaťa Georgie, plné vzrušujúcich udalostí.

ŠKRIATKOVIA. Cena 6,27 €
Bratislava, Matys 2011.
Krásne ilustrovaná kniha, kde škriatkovia plnia sny na skutočnosť.

kniznicazeliezovce@kredit.sk

A Városi Könyvtár könyvkereskedésének (☎ 7711000) ajánlata:

F.Brown: SUTTOGÓ ANGyalok Ára 12,25 €
Egy hihetetlen tehetséggel megáldott feleség elképesztő története,
fénylélekkel, angyalokkal.
Budapest, Totem 2011.

Moaveni, A: MÉZESHETEK TEHERÁNBAN. Ára 11,92 €
Budapest, IPC 2011.
Megpillantottuk a valóságot egy iráni nő szemében...

Brezina, T.: PENNY. Imádni való kismalac. Ára 6,94 €
Budapest, Naphold 2011.
Izgalmas olvasás, mert Penny soha nem adja fel.

Berek Sándor (szül. 1952. VI. 5., Léva)

„Amint hazaértünk az iskolából, a táskát néhány órára beállítottuk a sarokba, és irány a focipálya! Nemegyszer szinte az éjszaka beköszöntéig hajszoltuk a pirinyó gumilabdát, szívtuk magunkba a friss és tiszta levegőt, majd hullafáradtan, de örömmel ténferegünk haza” – kezdi némi töprengés után a visszaemlékezést Berek Sándor. Az egyetlen szórakozási és kikapcsolódási lehetőség akkortájt a futball volt a fiatalok számára. Az alapiskola első öt osztályát Nyírágón végezte,

majd Nagysallóba került, ahol Kicsindi József tornatanár irányítása alatt az iskolacsapatban is szóhoz jutott, majd lévai tanonckodása idején sem maradt hűtlen a labdarúgáshoz. Tizenhárom éves korától a nyírágói ifjúsági csapatot erősítette, négy

évvél később pedig a felnőtt alakulat tagja lett. „Az elején traktor-pótkocsival, később pedig egy rozoga autóbusszal utaztunk ki idegenbeli mérkőzéseink színhelyére. Ma már bevallhatom, hogy délelőtt a zselízi ificsapatban, délután pedig a nyírágói felnőtt alakulatban szerepeltem. Az előbb említett gárdát Viktor Prokša, az utóbbit pedig

Slovanból visszatért balhátvéd, Málaszky Ernő mit sem törődve a játékkal a kilencven perc alatt egyfolytában arról győzködött, hogy igazoljak át hozzájuk. Nos, ötlete meg sem fordult a fejemben sem akkor, sem később. Én ugyanis nagyon szerettem Zselízt, a városka hangulatát, otthon éreztem magam itt”. Michalec, Beňo, Kollár Sanyi, Lipták, Matiaško, a Brestovský fivérek, Opavský, Líška, Mlynka és a többiek társasága tökéletes biztonságot nyújtott számára, és bátorította

Berek Sándor az alsó sorban balról az első

nagyra törő terveiben. Sanyit apró termetű, szélvészgyors jobbszélsőként ismertük. A gólglyártásban ugyan nemigen vett részt, elfutásai és kifogástalan beadásai azonban folyamatos veszélyt jelentettek az ellenfél kapujára. Pályafutása vége felé viszont edzője a jobb hátvéd posztján szerepeltette őt, és nagyon gyorsan tegyük hozzá: ott is helytállt.

Hat évet töltött városunk csapatánál, és elmondása szerint csupa szép emlék fűzi egykori játszótársaihoz. Mielőtt pályája vezető szakaszához ért volna, egy teljes idényt lehúzott még nyírágói anyaegyesületében. Kezdetben a zselízi székhelyű büntetés-végrehajtó intézetben vállalt munkát, majd Pozsonyban az Országos Rendőrfőkapitányság különleges célú kinológiai osztályát igazgatta, egészen

nyugdíjazásáig. Mindkét fia a pozsonyi Inter színeiben játszott. Sanyi jelenleg a Speciális Kutvás Mentőszolgálat vezérigazgatója. Embereket és vagyontárgyakat mentenek és holttesteket is keresnek. Nemrég a magyar és a szlovák külügyminisztertől vehetett át díjat a tavalyi kolontári vörösiszap-ka-

tasztrófa következményeinek elhárításáért. „Munkahelyi elfoglaltságom miatt sajnos mérkőzéseken nem tudok részt venni szurkolóként, ám szorítok a zselízi csapatnak, és figyelemmel kísérem szereplését. Régen titkolt vágyam, hogy egyszer pályára léphessek az öregfiúk csapatában, természetesen zselízi szerelésben”.

(ág)

LABDARÚGÁS

Csapataink eredményei

V. LIGA – felnőtt csapat – kelet

Želiezovce – Bešeňov 3:1 (2:0) Rotík T., Karko, Szabó J.

Svätý Peter – Želiezovce 1:0 (0:0)

Želiezovce – Komjatice 1:0 (1:0) Rotík S.

Čaka – Želiezovce 3:1 (1:0) Začka

Želiezovce – Tvrdošovce 2:0 (1:0), Dobias, Tóth K.

IV. LIGA – ifjúsági csapat – délkelet

Želiezovce – Okoličná 7:0 (2:0) Varga 3, Dobrovický 2, Herceg, Dobias

Kost. Kračany – Želiezovce 3:4 (1:1) Dobrovický 2, Varga, Dobias

Želiezovce – Šurany 1:0 (0:0) Dobrovický

Bánov – Želiezovce 4:0 (1:0)

Želiezovce – Veľký Meder 2:5 (1:0), Benčík, Dobrovický

III. LIGA – diákcsoport – felső kat. – dél

Želiezovce – Zl. Moravce B 1:1 (1:0)

Pásztor

Želiezovce – Močenok 3:1 (2:0) Pásztor 2, Lakatoš

Hurbanovo – Želiezovce 0:7 (0:4) Klimaj 4, Pásztor, Páchnik, Nagy

Želiezovce – Marcelová 2:0 (2:0) Szokol R., Nagy

Štúrovo – Želiezovce 3:1 (1:0) Rupek

Želiezovce – Šahy 1:0 (0:0) Torác

Nové Zámky B – Želiezovce 3:2 (2:1), Pásztor 2

III. LIGA – diákcsoport – alsó kat. – dél

Želiezovce – Zl. Moravce B 2:2 (2:1) Sokol L., Baláz

Želiezovce – Močenok 2:1 (0:0) Sokol L., Murín

Hurbanovo – Želiezovce 3:7 (1:3) Mácsadi 3, Molnár, Burin, Kúdela, Klimaj

Želiezovce – Marcelová 2:6 (1:2) Sokol L., Burin

Štúrovo – Želiezovce 5:0 (3:0)

Želiezovce – Šahy 3:4 (2:2) Svanczár, Sokol L., Baláz

N. Zámky B – Želiezovce 2:6 (0:2), Mácsadi 2, Balogh 2, Svanczár, Sokol L.

nyf.

... az alsó sorban balról a második.

Mácsadi László edzette”. A kétéves horvátjárfaui katonasági kitérőt követően 1973 tavaszán már hivatalosan is a zselízi egyesületet erősítette. Három egymás utáni év alatt három osztályt lépett előre a társaság. „Egy alkalommal a lévaiak ellen barátságos, szezonnyitó párbajt vívtunk. A pozsonyi

Franz Schubert volt az egyik példaképe

Kétszáz éve született Liszt Ferenc

Liszt Ferenc, a XIX. századi romantikus korszak kulcsfigurája volt. Zongorajátékával, zeneszerzői munkásságával, a modern zene megteremtésével, zeneszerzőtársai műveinek népszerűsítésével egyaránt hatalmas szolgálatot tett.

1811. október 22-én született a magyarországi, ma Ausztriához tartozó, de már 1811-ben is többségében német ajkú Doborján (Raiding) nevű faluban. Hat éves korában édesapjától, az Esterházy-hercegek jószágfelügyelőjétől tanult zongorázni, majd 1817-től Bécsben, Carl Czernynél folytatta tanulmányait, ahol ugyanakkor Antonio Salieri oktatta ellenponttanra. Első nyilvános hangversenye 1822-ben volt Bécsben. Tizenkét éves korában, amikor Beethoven előtt játszott, a zeneszerző-óriástól csókot kapott a homlokára, ami nagy dolognak számított, hiszen köztudott, hogy Beethoven általában meglehetősen fukarul bánt a dicsérrel.

1823-ban Párizsba került, ahol mint idegent nem vették fel a Konzervatóriumba. Egy időre visszavonult a koncertezésről. Ferdinand Paer és Anton Reicha vezetésével tanult zeneszerzést, megismerkedett Hector Berliozsal is, és 1831-ben részt vett egy olyan koncerten, ahol Niccolò Paganinit hallhatta hegedülni. Az ő hatására tért vissza a pódiumra, tudatosan törekedett a virtuóz stílus adta lehetőségek elérésére.

24 éves korában egész Párizst megrázkóztatta, amikor szakadatlan szerelmi kalandjainak egyik fejezeteként megszöktette férjétől Marie d'Agoult grófnét. 1835-ben Genfben költöztek. Három gyermekük közül Cosima később Richard Wagner felesége lett.

1838-tól nyolc éven át számos hangversenykörutat tett Európában, hogy bemutassa

különleges zeneszerzői és előadói tehetségét. Ő volt az első zongorista, aki emlékezetből játszott, és ő adta az első szólóhangversenyeket. (Ezt a kifejezést is ő használta először.) Rengetegen csodálták virtuóz játékát: Paganiniéhoz hasonlították. Lisztet a zongora boszorkánymesterének nevezték. 1840-ben Magyarország is turnézott.

1846-tól 1861-ig Weimarban élt. Udvari karmesterként saját zenekarával kísérletezett. Új műfajokat alkotott: a szimfonikus költeményt, a programszimfóniát és a zongoraversenyt. Korábbi műveit átdolgozta, sikra szállt a modern zene mellett, számos zongoristát indított el a világsiker útján. Zongoradarabok komponistájaként az egyik meghatározó példaképe Franz Schubert volt. Weimar az ún. újnemzet iskola központja lett.

1847-ben úgy döntött, hogy feleségül veszi új szerelmét, Carolyne Sayn-Wittgenstein hercegnőt, akivel kiejvi hangversenyén ismerkedett meg. A hercegnő azonban hiába várt házasságának felbontására; 1860-ban Rómába költözött. Liszt Ferenc egy évvel később követte őt az „Örök Városba”. Romanikusan ellentmondásos természetéhez híven 1865-ben, amikor a Vatikán nem járult hozzá a hercegnő válásához, majd pedig meghalt két gyermeke, beállt a minoriták rendjébe, és ettől kezdve „Liszt abbé”-ként emlegették. (A legenda szerint a hercegnő kívánsága volt, hogy reverendába bújjon. Így szerette volna megakadályozni, hogy a zeneszerző más nővel kösse össze életét.) Római évei alatt Liszt ingyen tanított és koncertezett egészen haláláig. Ebben az időszakban is számos utazást tett Budapestre, 1867-ben az új Zeneakadémia elnöke lett.

Az idős zeneszerző 1886 júliusában

lányához, Cosima Wagnerhez látogatott Bayreuthba. Tüdőgyulladásra kapott, és július 31-én meghalt. Sírja fölött Bayreuth városa később egy mauzóleumot építtetett.

- - -

Magyar származása ellenére Liszt Ferenc teljes egészében német neveltetést kapott. Talán ez lehet az oka annak, hogy sokan kétségbe vonják magyarságát. 1823-ban maga írta, hogy „Magyar vagyok s nem tudok nagyobb boldogságot, mint azt, hogy neveltetésem és tanítatásom első zsenyéit forró hálám és ragaszkodásom áldozatjeléül, Franciaországba és Angliába való utazásom előtt, drága Hazámnak tiszteletteljesen felajánljam.” Bartók Béla tömören így fogalmazott Liszt Ferenc magyarságáról: „Liszt Ferenc magyarnak mondta magát: mindenkinek, magyarnak, nem-magyarnak egyaránt kötelessége ezt a kijelentést tudomásul venni és abba belenyugodni.”

Mélyen hívő keresztény volt. Bántotta őt, hogy sokan ezt is kétségbe vonták. Egy barátjához írott levelében így panaszkodott: „Az egész világ ellenem van. A katolikusok, mert egyházi zenémet profánnak találják; a protestánsok, mert nekik a zeném katolikus; a szabadkőművesek, mert a zenémet klerikálisnak érzik.”

Művészetében Liszt a múlt (a gregorián ének, a népdalok...) felé fordult, ugyanakkor a XX. századi zene számos újítása is megtalálható már műveiben. Az egyházi és a világi komponisták sora (köztük Bartók Béla is) Liszt örökösének vallotta magát.

Liszt Ferenc műveiről (különös tekintettel azok magyar vonatkozásaira) lapunk novemberi számában olvashatnak.

Horváth Géza

Zselízi visszaemlékezések

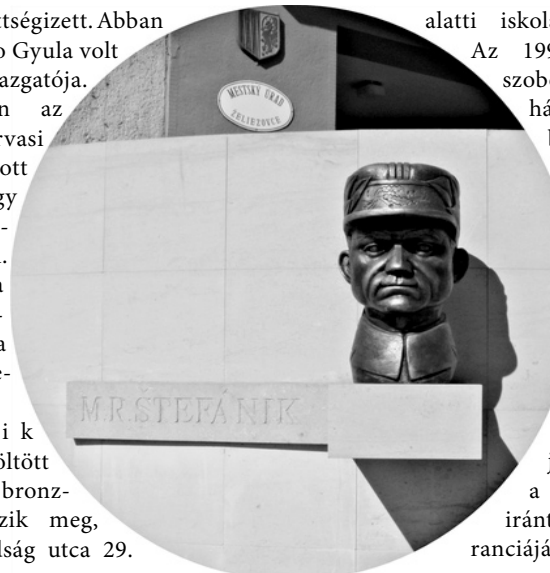
Milan Rastislav Štefánik mellszobra a Zselízi Városi Hivatal előtt

Lehetséges, hogy valaki számára kényes a téma. Számomra nem. A zselízi Rákóczi utca vagy az 1848–49-es emlékmű sem kényes kérdés számomra. Talán azért, mert szeretem a történelmet, és nemcsak szeretem, becsülöm is. De térjünk vissza M. R. Štefánikhoz. A tábornok sok magyar nacionalista szemében a monarchia felforgatója volt. Sok szlovák nacionalista szemében pedig túlságosan csehszlovák-párti. Számomra pedig Štefánik életfelfogása volt szimpatikus, amely szerint: „Átverekszem magam, mert át akarom magam verekedni.”

Biztos, ami biztos, feleleveníték néhány tény, csak úgy tájékoztatásul. Milan Rastislav Štefánik többek közt a szarvasi evangélikus líceumban is folytatott tanulmányokat. 1894 és 1898 között tartózkodott a város-

ban, és ott is érettségizett. Abban az időben Benko Gyula volt az intézmény igazgatója. Štefánik abban az időben egy szarvasi családnál lakott albérletben, egy bizonyos Kršniak családnál. Minden jel arra utal, hogy Kršniakék utódjai a háború után Zselizre költöztek.

Štefánik Szarvason töltött éveiről egy bronzszobor emlékezik meg, amely a Szabadság utca 29.

alatti iskolaépület előtt áll.

Az 1991-ben leleplezett szobor pilóta-egyenruhában ábrázolja a tábornokot. Egyébként ugyanilyen Štefánik-szobor állt a pozsonyi Fajnor rakparton – és nem véletlenül ott. Štefan Fajnor jogász a kis Milan Rastislav Štefánik keresztapja volt. Ennyit hát a zselíziek szobrok iránti egészséges toleranciájáról... Polka Pál

GastRoad: Magyarország–Szlovákia Határon Átnyúló Együttműködési Program

A Ceglédi kistérség és a Zseliz környéki települések összefogásával új nemzetközi projekt ér befejezéséhez, melynek segítségével tovább gazdagodhat két kistérség gasztró-kulturális élete.

A Pest megyei GERJE-SZTŐK Helyi Vidékfejlesztési Közösség és a Dél-szlovákiai Alsó-Garam-menti Fejlesztési Partnerség fogott össze azzal a céllal, hogy a két térség határon átnyúló együttműködését megteremtse, a gasztronómiát és a kultúrát összekapcsolják és felkarolják.

Palotai Sándor, a Gerjesztők Helyi Vidékfejlesztési Közösség munkaszervezetének vezetője elmondta, hogy a helyi vállalkozások bevonásával egy országokon átívelő gasztró-kulturális útvonalat valósítanak meg. A projekt haszna, hogy a két térség gasztronómiai értékeit számba veszik, összegyűjtik és felfűzik egy kulturális útvonalra.

Az együttműködés keretében több rendezvény, szakmai találkozó zajlott. Ezek keretében a két térség bemutatkozott, és a programban részt vevők megismerhették a régiókban megtalálható, hagyományokra épülő gasztronómiai kínálatot.

Pásztor Imre, Körösterületi polgármestere, a Gerjesztők helyi egyesületének elnöke elmondta, hogy szeretné kiemelni a Ceglédi kistérséget ebből a Dél-Pest megyei régióból, mivel úgy érzik, hogy a megyében ők aránylag hátrányos helyzetben vannak. Innen jött az ötlet, hogy fel kellene

venni a kapcsolatot egy külföldi partnerrel, ezért kerestek egy hasonló adottságú kistérséget. A választás a szlovákiai Alsó-Garam Menti kistérségre esett, akik fogékonyak voltak az együttműködésre,

és közösen nyújtottak be egy európai uniós pályázatot, és ez sikeresnek bizonyult. Abban bíznak, hogy a pályázat a két kistérséget szorosabban összekapcsolja a jövőben.

Melczer Gábor, a Csemadok zselizi alapszervezetének elnöke szerint, miután a két térség élelmiszer-előállítói, éttermei megismerték egymás termékeit, gazdagabbá tudják tenni saját kínálatukat is. „Mindenkinek, aki a gasztronómiával kapcsolatban áll, pékek, cukrászok, éttermek, hasznos remélhetnek a projektből” – fejtette ki, majd hozzáfűzte, hogy ezáltal a két régió lakossága is közvetlenül profitálhat az együttműködésből.

A megkérdezett vállalkozók a határ mind-

két oldalán nagyon pozitívan állnak hozzá az együttműködéshez. Füle Dénes, a Füle Borászat vezetője szerint ez egy nagyon jó lehetőség, hogy a borokat szélesebb körben megismerhessék. Győr

Miklós szerint, akinek vállalkozása évek óta háztészta-készítéssel foglalkozik, fontos, hogy mindig figyelemmel kísérjék a piac változásait, és megfeleljenek a kor követelményeinek. A Truska Adrián által vezetett Bageta Pékség Nagysallón régi eljárásokkal, eredeti receptúrával dolgozik. „E projekt esetében lehetőséget látok arra, hogy a határon átnyúló együttműködés keretében tapasztalatcsere valósuljon meg magyarországi partnereinkkel, megismerjük egymás szokásait, és ezáltal is segítsük egymást e nehéz időkben” – mondta el véleményét.

Vladimír Paksi, a zselizi Csikó Csárda tulajdonosa, olyan nemzetközi konyhát vezet, ami a magasabb szintű elvárásoknak is megfelel. Ő szintén sokat vár ettől a lehetőségtől, főleg a tapasztalatcsere terén. „A gasztronómia fejlődik, ez a fejlődés soha nem áll meg, és mi próbálunk bizonyos mederben vele együtt haladni. Remélem, ahogy nálunk a magyar halászlé és a Jókai babléves szerepel az étlapon, úgy a jövőben a Cegléd környéki éttermekben is megtalálható lesz a szlovák pirog, a juhtúrós galuska vagy olyan specialitások, mint a csiripiszli.”

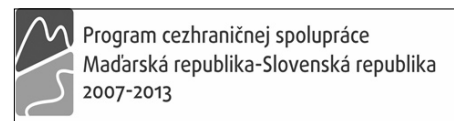
Janovics Zoltán

Obsah tejto tlačovej správy nereprezentuje oficiálne stanovisko Európskej únie.

Budujeme partnerstvá

www.husk-cbc.eu

Lendületben a zselizi fiatalok

2011. augusztus 10–22-ig a zselizi Comenius Gimnázium hét tanulója, Holop Zoltán, Melczer Ákos, Riczo Dániel, Torma István, Németh Veronika, Majtán Krisztina, Goda Nikolett, tanári kísérettel a *Fiatalok Lendületben* program keretében egy nemzetközi ifjúsági cserén vett részt a magyarországi Kiskunhalason. A kezdeményezést a Civilek a Jövőért Alapítvány szervezte, amely két hétig adott otthont „a csipke városában” a négy országból érkező lelkes fiatalok csoportjainak. A projekt célja az volt, hogy a Magyarországról (Kiskunhalas), Szlovákiából (Zseliz), Romániából (Temesvár) és Litvániából (Vilnius) érkező fiatalok közösen térképezzék fel egy számukra teljesen ismeretlen közeget, jelesül Kiskunhalas városát négy előre meghatározott szempont alapján. A fiatalok fő feladata az volt, hogy a városról négy rövid dokumentumfilm készüljön

kultúra, oktatás, gazdaság és társadalom tárgykörben, a munkához természetesen az alapítvány minden segítséget megadott. Miután a projektben részt vevő

fiatlokat négy, véletlenszerűen kialakított csoportba osztották, kezdetét vette a munka érdemi része. A csoportok mindenképp megfelelő stratégiát alakítottak ki maguknak: hogy lehet a leghatékonyabb módon összeállítani egy tízperces dokumentumfilmet az adott témakörben

(interjúk készítése, fényképezés, kamerafelvételek, könyvtári kutatómunka, intézménylátogatás stb.) Ahogy telt az idő, úgy vált napról napra szorosabbá a csoporttagok közti viszony, az sem jelentett semmiféle akadályt, hogy a vilniusi fiatalokkal angol, illetve orosz, időnként szlovák nyelven lehetett csak kommunikálni. A kutatómunka végén a csoportok külön-külön „stúdióba vonultak”,

ahol szakértő irányítása mellett végleges formába öntötték a négy tízperces dokumentumfilmet.

A kutatómunka mellett természetesen a projekt számos egyéb lehetőséget is biztosított ahhoz, hogy a csoporttagok jobban megismerjék egymást. A legemlékezetesebbek az ún.

nemzeti estek voltak, amikor az egyes országok fiataljai bemutatták egymásnak szülőföldjük jellegzetességeit, nagy hangsúlyt fektetve a néphagyományok bemutatására is. A felvidéki csoport külön gasztronómiai estet is rendezett a többiek tiszteletére. A legnagyobb sikernek kétségkívül a néptánc örövendett, amelynek jellegzetes lépéseit oly lelkesedéssel osztották meg egymással a táborozók, hogy az ificsere végén koreográfus bevonásával a fiatalok közös táncot is tanultak, amely a különféle kultúrák hagyományos tánclepeit ötvözte. A közös produktumról filmfelvétel is készült!

Büszke vagyok arra, hogy a Comenius Gimnáziumot olyan diákok látogatják, akik nemzetközi szinten is öregbítenek tudják az iskola, illetve a város hírnevét!

Jankus Zsolt,
a Comenius Gimnázium tanára

Írjuk, mondjuk helyesen!

Rifle nadrág a kontainerban

Nyelvészek, nyelvtervezők és nyelv-művelők vitatkoznak gyakran arról, hogy eredményre vezethet-e a nyelvhasználat hibáinak, furcsaságainak feltárása; érdemes-e a „szabálytalanul” írókat-beszélőket figyelmeztetni. Amikor még a nemzedékem az iskolapadokat koptatta, tehát megközelítőleg egy fél évszázaddal ezelőtt nap mint nap figyelmeztettek bennünket tanítóink/tanáraink, ha valamilyen magyartalan kifejezést kevertünk magyar beszédünkbe. Fáradozásuk nem volt hiábavaló. A *drusztvót* gyorsan fölváltotta a *szövetkezet*, a *precedát* (vagy *precedát*) az *elnök*, az *agronómot* az *agronómus*, az *obchodní domot* (vagy zselíziesen a *domit*) az *áruház*, a *párkit* a *virslit*, a *horcsicát* pedig a *mustár*. Egy kissé tovább tartott, míg a *náhrané volnóból* *pótszabadság* (vagy *csúsztatott szabadság*), a *bilanciából/bilanciából mérleg* lett.

Egy idő után már tudatosan kerestük az újonnan felbukkanó szlovák kifejezések magyar (értsd: Magyarországon használt) változatát. Kezdetben még mi is *riflében* jártunk, aztán rádöbbenünk, hogy az anyaországban inkább *farmernadrágról*, *farmerdzsekiről* beszélnek. A *vetrovkáról* kezdettől fogva tudtuk, hogy nem magyar szó, de azt csak sok-sok magyarországi látogatás után fogadtuk el, hogy a megfelelője egy angol eredetű szó, a *dzseki*. Lassan megtanultuk, hogy a nem fehérneműként hordott *trikót* inkább *pólónak*

kell hívnunk, ám azt a többségünk nem tudta a „használatba vétel szintjén” elfogadni, hogy a *szvettert* Magyarországon inkább *kardigán*-nak mondják.

A fentiekből azt a következtetést vonhatnánk le, hogy hol gyorsabban, hol lassabban, de minden kétséget kizáróan szlovákiai magyar nyelvhasználatunk „letisztult”. Ez azonban csupán fél igazság. Mert újabb és újabb „nyelvhasználati furcsaságokkal” találkozunk, és az sem ritka, hogy az egyszer már kijavított, eltávolított hiba újra felbukkan. Ilyen a *rifle* esete is. Megörültem, hogy egyik boltunk magyarul is hirdeti számunkra portékáit. Többek közt *rifle nadrágokat* kínálnak. Nem könnyű eldönteni, hogy a felirat megrendelője valójában mire is gondolt: *farmernadrágokra-e* (általában) vagy *Rifle márkájú vászonnadrágokra*. Ez utóbbi esetben viszont nagy kezdőbetűvel kellett volna írnia.

Nem ritka jelenség, hogy egy-egy (általában idegen eredetű) szó a szlovák és a magyar nyelvben is meghonosodik, de némileg vagy merőben más jelentéssel. Közismert példa erre a szlovák *dezert* és a magyar *desszert*. Eredetileg mindkét nyelven ugyanaz volt a jelentése: többféle darabos és töltött csokoládé ugyanabba a dobozba csomagolva. Ezt ma már magyarul inkább *dobozos csokoládénak* nevezzük; a *desszert* jelentése viszont eltolódott a főétkezést követő édesség (sütemény, nápolyi, torta vagy éppenséggel dobozos csokoládé) megjelölésére. Ilyen sorsra jutott a *paletta* szó is. A szlovákban olyan jelentése is van, amelynek a magyar *raklap* felel meg.

Olykor csak kiejtésbeli különbség van a szlovák és magyar változat közt. Ronald Reagan nevét a szlovák anyanyelvűek (nyilván a szlovák tévé, rádió hatására) *regan*-nak, a magyarok (a magyar tévében és rádióban elterjesztett kiejtést másolva) *régen*-nek ejtették. Napjaink legfeltűnőbb jelensége, hogy az eredetileg container formában írt szót a szlovákiai magyarok közül is egyre többen ejtik szlovák hatásra *kontajner*-nek. Helyesen (magyar szövegkörnyezetben): *konténer*. Ez a helyes írott formája is. Több évtizede figyelmeztetnek a hazai nyelvújítóink, és ebben a rovatban is olvashattuk már, hogy a szlovák *jogurt* magyarul *joghurt*. Így írjuk és így ejtjük. Ami szlovákul *džús*, az magyarul általában *gyümölcsle*, de a *dzsúsz* is elfogadható, ám csakis hosszú -ú-val.

Végezetül: elszomorító, hogy bizonyos szavakat, amelyeket eddig a szlovákiai magyarok magyarul használtak, szlovák alakokkal kezdenek felváltani. Mi még *szalagavatói* vagy *ballagási üdvözléseket* küldtünk annak idején, ma egyre gyakrabban *pozdravenkát* kapunk.

Horváth Géza

„Hiszek a versben...”

Ezzel a idézettel hívták az irodalom iránt érdeklődőket még augusztus 27-én a zalabai Csontos Vilmos Emlékházba. A rendezvény friss hírértéke már megkopott, de irodalmi és közösségi hatása máig emlékezetes.

Miben is? Abban, hogy Michlián Etelka polgármesterasszony megnyitója után a szerepet a Kicsi Hang verséneklő együttes vette át, mely több neves költőnk megzenésített versét adta elő. Az ismert versek zenei köntösben még nagyobb emocionális értéket közvetítettek.

Kellemes várakozás előzte meg Kun Ferenc, a Rákóczi Szövetség alelnökének előadását. A történész alapos ismerője vidékünk irodalmi hagyományainak, így értékelésének fókuszában a

költő Csontos Vilmos élete és munkássága állt. Hangsúlyozta: költőnk legszebb irodalmi és személyes emléke az 1941-es budapesti Könyvnaphoz kötődik,

ahol barátságot kötött Sinka Istvánnal. Az előadótól megtudtuk, hogy a versek megzenésítése a Felvidéken már a II. világháború előtt is ismert volt, sőt, arról is van tudomása, hogy Csontos Vilmos versét is megzenésítette egy nagybiccsei grafikus. Mint költő,

az óriásokhoz képest, a mi lírikusunk „kis mester” volt, de erénye, hogy hű maradt az övéihez.

Ezt követően Dr. Végh László, a Bibliotheca Hungarica igazgatója értékelte Zalabai Zsigmond író munkásságát, majd Huszár László, a Csemadok Művelődési Intézetének igazgatója tartott előadást Gyurcsó István költőről és életművéről. Az első azt bizonygatta, hogy a szikincei tájat miért tartják a felvidéki magyar írók legtermékenyebb területének. Zalabainak a 70-es évektől a 90-es évekig terjedő időszak volt jelentős korszaka, művei még ma is gondolatébresztők.

Huszár László Gyurcsó Istvánt mint költőt és közösségszervezőt méltatta, akit nyolc verseskötete emelt az írók közé,

szervezési tehetségét pedig a Népes és a Szóttos művészeti csoportok működése bizonyította. Az egyes előadások között Ambrus Erika református lelkész Csontos Vilmos versét és Zalabai Zsigmond egyik időszzerű cikkét adta elő.

A rendezvény záró szónoka Csáky Pál volt, aki összefoglalta az elhangzott gondolatokat és a tanulságot: egy nemzet élete akkor teljes, ha az összes értéket átfogja. Mi már csak találgathatjuk, hogy az említett költők milyen magaslatokra jutottak volna egy szerencsebb korban.

Délután a szabadtéri színpadon a Kor-Zár verséneklő együttes és Bodonyi András zenekarának koncertje nem csak a zselízi Csemadok-küldöttekre hatott üdítően. A nyári rendezvények tanulsága: kitartó szervező munkával egy kis falu is értékeset tud teremteni.

Gunyics János

Élelmiszersegély városunkban is

Szeptember 7. és 14. között kapták meg városunk rászoruló lakosai az élelmiszersegélyt. A segély kiosztását lehetővé tévő program az Európai Mezőgazdasági és Garanciaalap forrásaiból valósul meg 1987 óta, idén az Európai Unió 20 tagállama vesz részt benne – a Szlovák Köztársaság első alkalommal. Az élelmiszersegély osztásának fő célja, hogy segítséget nyújtson a nehéz helyzetben élő személyeknek – alapvető élelmiszerek (liszt és tészta) ajándékozásával. Minden jogosult személy maximum 20 kg simaliszttal és 20 kg száraztésztát kaphat.

A támogatásban a következők részesülnek: gyermekotthonokban és hivatásos nevelőcsaládoknál lakó gyermekek, szociális gondozóházakban lakó egészségkárosult gyermekek, nyugdíjas-otthonokban és szociális gondozóházakban lakó személyek, pótcsaládoknál lakó gyermekek, a rászorulóknak járó segélyre jogosult természetes személyek, a létminimum határán élő személyek, azok a nyugdíjasok, akiknek havi nyugdíja nem haladja meg a 305 eurót.

Az élelmiszer-elosztás két segélyszervezet közreműködésével valósult meg, akik további karitatív szervezetekkel közösen szállították az önkormányzatok részére az élelmiszer-csomagokat.

Zselízen már a nyár elején tájékoztatták a lakosokat erről a lehetőségről. Júliusban az érdeklődők bekerülhettek a városi hivatal nyilvántartásába. A város helyiségeket biztosított a segélyszállítmány tárolására, kiosztására, és a csomagok kiosztásában is aktív szerepet vállalt. „Néhány hónapig az

érdeklődők nyilvántartásával és annak ellenőrzésével foglalkoztunk, hogy megfelelnek-e a feltételeknek. Az élelmiszert a városi hivatal garázsában tároltuk, és munkaezert biztosítottunk a segély kiosztására. A csomagok kiosztását a város 6-10 munkatársa végezte” – foglalta össze a városnak a programban

betöltött szerepét Szendi Renáta, a városi hivatal belügyi és szociális részlegének vezetője, és elárulta, hogy az élelmiszersegély kiosztása októberben folytatódik – azok a rászorulóknak kapják meg, akik utólag, csak szeptemberben jelentkeztek.

Az élelmiszer szállítmány szeptember 6-án érkezett Zselízre, a városi hivatalba, és egy nappal később már meg is kezdődött az élelmiszer-csomagok kiosztása. A legnagyobb érdeklődés az első napon, szeptember 7-én volt, amikor a regisztrált igénylők egyharmada kiváltotta a támogatást. Hogy minden rászoruló megkaphassa a segélyt, a város még egy alkalommal megtartja annak kiosztását. Az időpontról időben tájékoztatják a lakosokat. (ik)

Járásí bajnokság Zselízen

Szeptember 17-én a zselízi Technikai és Sporttevékenységek Társulásának sportlövészeti pályáján tarották a lévő járásí bajnokságot a kisbő sportpuska 50 fekvő kategóriában. Mária Maturkaničová lett a járásí bajnok 289 ponttal, a második helyen Libor Maturkanič végzett 287 ponttal, a dobogó harmadik fokára pedig Ján Maturkanič állhatott fel 281 ponttal.

A gyorslövő pisztoly 2x30 lövés kategóriában Milan Vékón lett a győztes 248 ponttal, második helyen Vladimír Žáčik végzett 2 ponttal lemaradva, őt Mária Maturkaničová követte 241 ponttal. A szép serlegeket a győztesek a fő versenybírótól, Jozef Hallertől kapták meg. LV

Megjelent a zselízi kórusok legújabb CD-je

Lapunk nyári számában már beszámoltunk róla, hogy az 50 évvel ezelőtt, Zselízen tartott I. Országos Énekkari Találkozó emlékére nagyszabású kórusfesztivált rendezett a Zselízi Hangok polgári társulás. A művészileg is magas színvonalú Sziójártó Jenő Kórusfesztivál majdnem teljes hanganyagát immár egy CD is őrzi. A hanghordozót a Zselízi Hangok polgári társulat adta ki, kiadását a Sziójártó Jenő Művészeti Öröksége Egyesület támogatta. A CD-n a Zselízi Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola Franz Schubert Gyermekkora, az isaszegi Gaudium Carminis nőikar, a zselízi Franz Schubert Vegyeskar, a zserei Zoboralja nőikar és a Szlovákiai Magyar Pedagógusok Vass Lajos Kórusa mellett Mézes Angéla és Mézes Attila, a Franz Schubert Művészeti Alapiskola növendékeinek négykezes zongoraelőadásai is helyt kaptak. A kórusfesztiválon dr. Takács András és Sziójártó Jenőné Nagy Ilona emlékezett meg a kórusmozgalm történetéről és Sziójártó Jenőről. Ünnepi beszédek teljes terjedelemben olvashatók a CD mellékletében.

A Franz Schubert Vegyeskara gazdag idénykezdés várt és vár. A kórus szeptember 24-én a százhalombattai Musica Matricana X. Kórusfesztiválon szerepelt, október 1-jén Dorogon lépett fel a XXXII. Nemzetközi Kórustalálkozón, október 2-án pedig a nagypeszeki református templomban teljesített énekes szolgálatot azon az istentiszteleten, ahol a kórusvezető, de lelkes gyülekezet által felújított templomban nyolc lelkész beiktatásának lehetettek tanúi a templomot zsúfolásig megtöltő, közelről és távolról összegyűltek.

A vegyeskar október 22-én és 23-án Egerben vendégszerepel az Éneklő Magyarország 2011 regionális kórusfesztiválon, november 6-án, Búcsón, egy ünnepi istentisztelet után fellép a Liszt-ünnepély megnyitóján, majd december 26-án az óvári református templomban ad karácsonyi hangversenyt. -hg-

Gyermekek a gyermekekért

A Zselíz és Isaszeg kulturális hagyományainak összekötése elnevezésű projektum ke-

retében nyáron gyermektáborok valósultak meg Isaszegen és a szlovákiai Fačkovské Sedlón. Június 28-án Zselízlől 20 gyermek érke-

zett az isaszegi táborba Kölesová Lubomíra és Urbán Beáta tanítónő felügyelete alatt, akik 20 isaszegi gyermekkel egy hetet töltöttek a gazdag programokat kínáló táborban. Július 11-től 17-ig valósult meg a táborozás második, szlovákiai része, amelyen szintén 20 isaszegi és 20 zselízi tanuló vett részt. „Sokszínű programok várták a résztvevőket mindkét táborban. A gyermekek megtekinthették és megismerhették Magyarországot és Szlovákia kulturális, természeti szépségeit. Gazdag látnivalót, kulturális programokat, sportversenyeket, szabadprogramokat biztosítottak gyermekeink számára mindkét táborban” – vallja Verseczkyné Sziki Éva, a projektum isaszegi menedzsere.

(ev)

Obsah tejto tlačovej správy nereprezentuje oficiálne stanovisko Európskej únie.

Budujeme partnerstvá

www.husk-cbc.eu

napokon

Vasárnap kora délután a zselízi közönségnek bemutatkozott az isaszegi Vintage zene-kar, amely jól ismert rockszámokkal szórakoztatta a közönséget.

Ahogy a városi napokon már hagyománnyá vált, vasárnap városi kitüntetések adtak át. Pro Urbe díjat kapott Mocsy Katalin, Jozef Horváth és Tóth Géza polgármesteri díjban részesült, Molnár István, Koncz András, Nagy Árpád és Mészáros Béla emléklapot kapott. Felvételünkön (balról jobbra): Koncz András, Kádasi Erzsébet, Mészáros Béla, Molnár István, Bakonyi Pál, Kepka Márk, Nagy Árpád.

A rendezvény záróakkordjaként Balázs Fecó lépett fel a főtéren felállított színpadon – észrevehetően sokak nagy örömeire.

„Eltökélt szándékkal közeledjünk...”

Értekesnek és sikeresnek tartja Bakonyi Pál polgármester a Zselíz és Isaszeg kulturális hagyományainak összekötése projektet, amely szerint színvonalas időtöltést eredményezett. Olyan találkozásokra szolgáltatott alkalmat, amelyek során új témák merültek fel, ezért gazdagították a két város lakosságát. Mindezt a projekt befejezésekor tartott sajtótájékoztatón mondta el, amelyet a városi napok alkalmával tartottak a zselízi városházán.

Kádasi Erzsébet projektmenedzser tájékoztatót a projekt kiindulásáról és megvalósulásáról. Zselíz és Isaszeg önkormányzata 2009-ben kezdte a tárgyalásokat egy határon átnyúló projekt megvalósításáról. Nyáron született döntés a kulturális projektumról, amelyben városunk vállalta a vezető partner szerepét. A pályázat részeként valósult meg a Kulturális Nyár elnevezésű rendezvénysorozat, amelynek keretében mindkét városban programokat szerveztek. Júliusban két gyermektábor tartottak, ifjúsági és gyermekrendezvényeket szerveztek, Zselízen Schubert-rendezvény, Isaszegen karnevál szí-

nesítette a programokat. A pályázat zárórendezvényeként valósult meg a Hagyományok Határok Nélkül elnevezésű rendezvény Zselízen, amely idén a városi napokat is magában foglalta.

Kardos Gábor isaszegi alpolgármester osztotta zselízi kollégája véleményét: „Számunkra különösen fontos és értékes ez a rendezvénysorozat, hiszen a magyar miniszterelnök is prioritásként kezeli a határon túli magyarokkal való kapcsolatépítést. Isaszeg számára, és személy szerint számomra is értékes volt a projekt. Sok új dologgal találkoztam együttműködésünk során, például a zselízi kombinált hulladékfeldolgozó, amelynek hírét el szeretném vinni Isaszegre gondolatébresztőnek. Emellett megfogalmazódtak bennünk bizonyos turisztikai elképzelések, beruházások, pályázatok, azt hiszem, sok dolgunk lesz. Emellett személyes érintettségem is van, úgy érzem, mintha hazajönnék Zselíze, barátokra leltem itt.”

Lapunk kérdésére Bakonyi Pál elmondta: „Bár a projekt kulturális hagyományok összekötéséről szólt, és bárki azt gondolhatná,

csak táncoltunk, énekeltünk és zenéltünk, a lényeg mégis az, hogy emberek találkoztak. A rendezvények alkalmával több napot együtt töltöttünk, beszélgettünk, emberileg közeledtünk, és ez gazdagít. Mindegy, hogy a sport, a kultúra, a közigazgatás, az iskolák vagy a szakmák terén folyik-e a találkozás. Ugyanakkor azt szeretném, ha úgy tudnánk folytatni ezt a projektet, hogy csupán egyfajta kezdetnek tekintsük, és a továbbiakban támogatás nélkül is folytassuk az együttműködést. Ne csak akkor valósítsunk meg valamit, ha kapunk rá támogatást, hanem a megvalósítás eltökélt szándékával közeledjünk egymáshoz, amihez az esetleges uniós támogatás nagy segítséget jelenthet, azonban ennek elmaradása ne szabjon gátat elhatározásunknak.” Hogy a projektben résztvevő két városban így gondolkodnak, arról az isaszegi küldöttség egyik tagja is beszámolt, aki szerint a zselíziek és az isaszegiekből keresni fogják egymás társaságát, és nem csak a támogatást várni. Ezek szilárd alapok, amelyekre építkezni lehet – ebben az összes résztvevő megegyezett. (ik)

Obsah tejto tlačovej správy nereprezentuje oficiálne stanovisko Európskej únie.

Eddig nem tapasztalt érdeklődés a városi

A Hagyományok Határok Nélkül elnevezésű kétnapos fesztivált, a Magyarország és Szlovákia közti, 2007—2013-as időszakot felölelő, határokon átívelő program keretében megvalósuló sikeres pályázatot az Európai Regionális Fejlesztési Alap támogatja. Ennek első évfolyama szeptember 10—11-én valósult meg, a 2011-es Városi Napok keretében.

A fesztivál megnyitója szombaton volt a Szent Jakab téren – a mazzorettek fellépése után az Irigy Hónaljmirigy lépett színre.

A fesztivált Bakonyi Pál zselizi polgármester és Kardos Gábor isaszegi alpolgármester nyitotta meg. Ezután a népzene vette át a téren a főszerepet...

...eközben a sportpályán gyermekrendezvények folytak

Ezután a folklórcsoportok menete a kultúrház elől indulva a főtérré felé vette az irányt. A főtéren a Garam Menti Toborzás harmadik évfolyamát láthattuk. A gálaműsorban fel lépett: az olaszországi Gruppo Folk Palagiano, a debreceni Főnix, az isaszegi Csata és Csatangoló táncgyűttesek, az Isaszeg aszszonykórus, a palásti Búzavirág, a kéméndi Bokréta, az ipolyi Hont, a lévai Garam

Menti Senior valamint a hazai egyűttesek, az Apró Kincsó, a Kincsó és a KSZCS.

A Magyar Házban déltől gasztrofesztivált – hagyományos ételek kóstolóját, főzőversenyt és este díjátadást tartottak.

A városi sportpályán délután a gyermek családotknak voltak szórakoztató programok Gyermek A Gyermeknek címmel. Délután négy órától több mint ezer néző volt kíváncsi a magyarországi és szlovákiai erő emberek versenyére.

A főtéren a késő esti órákig tartott a táncmulatság,

hivatal épülete előtt ünnepélyes keretek között felvonták Zseliz és a partnervárosok lobogóit, majd az esketőteremben megtartották a képviselőtestület ünnepi ülését, melyen városi kitüntetések adtak át.

A kultúrházban reggeltől sakkverseny is volt, a díjátadásra délután kerítették sort. A kultúrház tükörmében kiállítást tekinthettek meg az érdeklődők, mely a zselizi sakk-klub megalakulásának 50. évfordulója alkalmából nyílt meg.

A délutáni műsor a polgármester beszéde után az isaszegi Vintage rockzenekar

A Magyar Házban főzőversenyt tartottak, amelyen a farnadi Csevadok csapata diadal-maskodott (felvételiünkön). Második a zselizi ICS, harmadik a nyírágyói Csevadok lett.

Este a főtéren utcabál volt, a talpalávalót az M+M Trio szol-gáltatta.

az M&M Trio zenekar közreműködésével, a kultúrházban pedig táncház volt.

Vasárnap délelőtt a városi

fellépésével kezdődött. A főtérré főleg a Szenzus egyűttes szereplésekor telt meg, majd Balázs Fecó szórakoztatta a nagyérdeműt.

(sz)

A gimnáziumok közös tető alatt: az együttéléssel nincs gond

Nyitra megye közgyűlésének döntése nyomán a Comenius Gimnázium nyáron átköltözött a helyi szlovák gimnázium épületébe. Nem segítettek a tiltakozások és a petíció sem. És bár a remény hal meg utoljára, a 2011/2012-es tanév kezdetén a belenyugvás volt látható a diákok és a pedagógusok arcán, beletörődés abba, hogy a gimnázium immár nem az 50 éves múlttal rendelkező Comenius utcai épületben, hanem a Štúr utcai szlovák gimnázium épületében jegyzi székhelyét.

A szeptember 2-i tanévnyitón a szlovák gimnazisták szempontjából a megszokott módon zajlott, az intézmény épülete előtt. Milan Bukoven igazgató köszöntőjében elmondta: „Azt kívánom, hogy toleránsak legyetek egymás iránt, és segítsetek egymásnak.”

A magyar gimnazisták a művelődési otthon nagytermében köszöntötték az új tanévüket. A rendezvényen részt vett Lubica Libová, a megyei tanügyi, ifjúságügyi, sport- és kulturális főosztály vezetője, aki köszöntőjében egyebek közt elmondta: „Az iskolát nem az épületek alkotják. Az iskolát a diákok és a pedagógusok alkotják. Amilyen légkört teremtenek maguknak, olyanban tanulnak. Mindannyian tudják, hogy rossz a gazdasági helyzet. Nem önként az egyetlenség, akiknek költöznie kellett és kell. Néhány iskolát összevontunk. A pénzügyi helyzet miatt. Erősen hiszem, hogy önök fiatal, rugalmas generáció, amely bizonyítani akar, és remélem, hogy olyan légkört teremtenek ebben az új környezetben, egyfajta »úttörőként« – hiszen alakítani fogják a feltételeket –, hogy néhány év múltán azt mondhatják majd: jó volt ez a kezdet.”

Láthatóan jól tudják ezt a diákok és a pedagógusok is. Ám tudni és érezni szerencsére nem ugyanaz. Szerencsére, mert éppen ez az eltérés tesz minket emberré. Az ember, amikor elhagyja a házat vagy a hozzá közel álló környezetet, még ha olyannyira is érti a távozás szükségességét, nem tud közömbös maradni. Ha csak olcsó szentimentalizmusról lenne szó, nem beszélhetnénk a

genius lociról (a hely szelleméről).

A volt diákok évek múltán azokon a helyeken szerveznek találkozót, ahol a közös élményeket átéltek. 50 év hosszú idő, amely során az iskolát több generáció végezte el, és nem csak zseliziek. Ezért érthető, hogy

sem a pedagógusok, sem a diákok (régiek és mostaniak) nem lehetnek közömbösek az épület iránt, amelyben fél évszázadon keresztül folyt az oktatás és a nevelés.

Nemcsak a gimnázium költözéséről van szó, hanem az épület sorsáról is. Erről beszélt a nyári tüntetésen a gimnáziumi petíciós bizottság képviselője, Récsi Róbert önkormányzati képviselő is, valamint a tanév kezdetekor Kepka Márk tanár, városunk alpolgármestere. „A költözés mindig kellemetlen, de a tanévnek el kell kezdődnie, ezt meg kell oldanunk. Az új helyünk szép, felújított. A döntés egy határozat, ezt nem változtatjuk meg. Lehet, hogy lesznek még más alternatívák, nem tudhatjuk, mi lesz az egykori gimnázium épületével, milyen szándékai vannak a megyének. A legjobb az lenne, ha a város tulajdonába kerülne, ha a városnak lenne pénze a megvásárlásra. Etikusan lenne a megyétől, ha a városnak kínálná fel első körben.”

Már egy ideje köztudott, hogy a városnak több elképzelése is van az épület kihasználásáról. Ezzel megoldódna az Sznf u. 9 alatti óvodával kapcsolatos gondok, és talán a művészeti alapiskola és a szabadidőközpont elhelyezése is... A kérdés azonban nyitott, hiszen a válasz a következő történésektől függ, amelyeket nehezen tudunk

befolyásolni.

Bennünket főleg az érdekelt, hogy birkóztak meg a magyar gimnazisták a költözéssel, milyen a két iskola diákjainak és pedagógusainak együttélése.

Egy havi együttélés után a szlovák iskola igazgatója, Milan Bukoven elmondta: „A megye

rek, a továbbiakkal ismerkedem, a tanév elején volt egy közös megbeszélésünk. Örölnék, ha a jövőben kötődések születnének az oktató-nevelő munkában, és ha együttműködnénk különféle projekteken. Mindkét gimnáziumot egy közös gond terheli: a működésképtelen tornaterem. Úgy tűnik, új felépítésére van szükség, akár a megye, akár az Európai Szociális Alap, akár valamilyen projektum forrásaiból. Örülök, hogy a Béke utcai alapskola megengedi, hogy használjuk sportpályájukat legalább ezekben a hónapokban. Télen összetartásokon a lévai uszodában vagy a jégpályán tartjuk a tornaórákat, tavasztól pedig ismét a szabadban...”

A magyar kollégákkal való együttműködést kitűnőnek ítélem. Hiszem, hogy ez így is marad, és hogy ők is így gondolják. Nekik nehezebb, hiszen környezetet váltottak. Tudom, hogy itt nem lesz annyi helyük, mint a régi épületben, de hiszem, hogy a jövőben ez is alakul, és a lényeg az együttműködésen lesz.

A magyar gimnázium valóban szerényebb körülmények közé került. Nincsenek állandó osztályok, a diákok tanteremről tanteremre vándorolnak. A második emeleten kaptak helyet, ahol a tanári helyiség, a szertár is található, az igazgatói iroda a földszinten van. Cserba Katalin igazgatónő röviden felelt: „Már június végén elkezdtük a költözést, az első széket 28-án vittük át, és a tanév végéig a felszerelés nagy részét át is költöztettük. A szünidőben berendeztük a helyiségeinket, most pedig a könyvtárat költöztetjük. Fokozatosan. A jövőben javul majd a helyzet, hiszen mindkét iskolában tovább csökken a létszám, és több lesz a hely. Az együttélés normális, gond nélküli...”

Mit lehetne ehhez hozzátenni? A jövő nyitott, és érdekes lesz figyelemmel kísérni, miként kezeli majd a megye az épületet, és hogy oldja meg a városi intézmények elhelyezését. Egyelőre az a fontos, amit az érintettek kivétel nélkül hangsúlyoznak: „Az együttéléssel nincs semmi gond.” És ez így van jól.

(sh)

Képességeket próbára tevő lehetőség

Bakonyi Pál polgármester idén júliusban Kepka Márk képviselőt nevezte ki alpolgármesternek, miután Mocsy Katalin májusban lemondott alpolgármesteri tisztségéről és képviselői mandátumáról. Az új alpolgármesterrel az utóbbi időszak képviselői tapasztalatairól és az új tisztséggel kapcsolatos feladatairól beszélgettünk.

Lapunk januári számában nyilatkozta, hogy mindenekelőtt „bele szeretne tanulni” a képviselői munkába. Hogy sikerült ez az első néhány hónap során?

– Akkor elsősorban a képviselői feladatok gyakorlati megismerésére, képviselőtestületi ülések mechanizmusára, légkörére és az azokat megelőző esetleges egyeztető tárgyalásokra utaltam. Ilyen szempontból már teljesen akklimatizálódtam, és hozzászóktam a képviselői munkához.

Említette akkor az érdekvégyesítés megtanulásának fontosságát. Ezen a téren sikerült haladnia?

– Szereztem bizonyos tapasztalatokat. Magányos harcosként egyetlen képviselő, alpolgármester, vagy polgármester sem tud elérni semmit. Ezért alapvető, hogy meg tudjunk győzni elgondolásunk igazáról másokat. A módszerek lehetnek eltérők. Van, aki legszívesebben a másikra borítaná az asztalt, én inkább a kevésbé konfrontatív, diplomatikusabb megoldások híve vagyok. Nem tartom magam tévedhetetlennek, ezért nyitott vagyok az enyémtől eltérő más megoldások elfogadására is.

Mi az eltelt időszak legfontosabb képviselői tapasztalata?

– Már az egyetemi éveim alatt megfogalmazódott bennem az meggyőződés, hogy a showbiznisz mellett a politika az a szféra ahol az egó, önérdek, irigység és viszálykeltés teljesen mindennapi dolognak számítanak. Parlamentben ülő „nagyjaink” tökéletesen bizonyítják ezt a feltevést, de helyi szinten is előfordulnak ezek a jelenségek. Sajnos most már gyakorlatilag is volt alkalmam megtapasztalni, hogy az ilyen viselkedés milyen károkat okozhat egy közösségnek.

Mennyire lepte meg a polgármester felkérése az alpolgár-

mesteri posztra? Nehéz döntés volt? Mi került a mérleg két oldalára a döntés során?

– Őszintén bevallom, hogy ha valaki fél évvel ezelőtt azt mondja, hogy alpolgármester leszek, biztos nagyot mosolyogtam volna rajta. Ilyen szempontból abszolút meg-

el tudom-e látni ezt a funkciót. A másik oldalon pedig ott volt az érzés, hogy az ember nem kap naponta ilyen fölkerést és lehetőséget, ahol próbára teheti képességeit. Miután mindezt mérlegeltem, meghoztam a döntést, és igent mondtam.

Milyen tevékenységekkel bővült a hatásköre az alpolgármesteri poszton? Alpolgármesterként módosultak-e némileg képviselői céljai?

– Alpolgármesterként természetesen sokkal a k t í v a b b a n kapcsolódom be a városvezetés mindennapjaiba. Ugyan még csak rövid ideje töltöttem be ezt a funkciót, de már volt alkalmam belemélyedni a különböző szerepkörökbe. Megemlíthetem a reprezentatív feladatokat: különböző helyi vagy külföldi rendezvényeken képviselni a várost (pl. Isaszeg), ide tartozik a delegációk és vendégek fogadása is; aztán adminisztratív jellegűek, pl. a polgármester helyettesítése a hivatalban; szervezési feladatok (városi napok kapcsán), polgári

szertartások (esküvők, névadók) levezetése, üzleti tárgyalásokon való részvétel (pl. Holtburgh). Szóval elég széles a skála.

Kérdése második részére reagálva: az alpolgármester is csak egy a képviselők közül, szóval: „képviselői céljaim” nem módosultak.

Csak két hónapja van ezen a poszton, de talán már sikerült előzetes képet alkotnia: mi az, ami alpolgármesterként leginkább a ön hozzájárulása lehet a város számára?

– Minden önkormányzat működ-

désében szükség van új ötletekre és megfigyelésekre. Ezeket legtöbbször a „fiataloktól” várják el. E tekintetben én sem szeretnék csalódást okozni. Viszont az esetleges újításokkal is vigyázni kell, nehogy több rosszat okozzanak, mint jót. Ezért elsősorban meg kell ismerni a rendszer működését, a jó elemeit megőrizni, a kevésbé jókat pedig felváltani valami hasznosabbra. Én két hónap elteltével egyelőre még a megismerésnél tartok, viszont szorgalmasan jegyzetelek. Persze egyetlen alpolgármester vagy képviselő sem Harry Potter, aki varázspálcájával egy csapásra tökéletessé tesz mindent. Ez csapatmunka, és sokszor nem két hónap kérdése.

Eddig magánemberként, tanárként látta városunkat, most képviselőként, alpolgármesterként. Mennyire különbözik a két látószög?

– Vannak esetek, amikor tényleg más szempözből látja az ember a dolgokat. Jó példaként említhetem a városi napokat. Bár sok rendezvény szervezésében szerepet vállaltam már (Csevadok-, iskolai-, és sportrendezvények) most alkalmam volt megtapasztalni, hogy milyen egy nagyobb volumenű akció „beülni”, vagyis szervezői oldalról. Külföldi vendégek fogadása, tévéstáb, sajtókonferencia, díjak átadása, ünnepélyes képviselőtestületi ülés, megbeszélések sokasága, és még sorolhatnám, hogy mennyi olyan esemény volt a két nap során, amiről magánemberként fogalmam sem volt. Kicsit olyan érzés volt, mintha az ember szakácsként, nem pedig vendégként nézné végig egy ünnepi vacsora feltálalását.

Emellett természetesen most már a városban nézelődve, vagy akár barátokkal beszélgetve az ember akarva akaratlanul is kompetensebben nézi a helyzetet, az esetleges problémákat, és sokszor hivatalból tekint rájuk. De a legjobb érzés még mindig, mindezeket kikapcsolva „normális” zselizi lakosként végigsétálni a városban.

Köszönöm a beszélgetést.

Levicky László

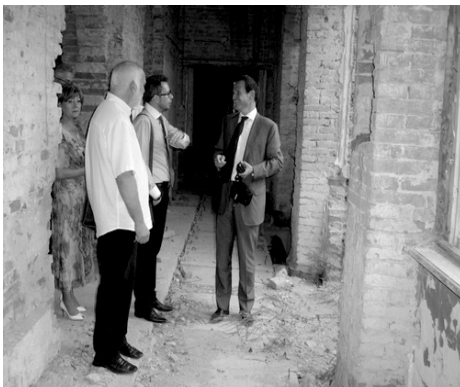
Valami megmozdult, befektetők érdeklődnek a kastély iránt

I→

lékosabban kidolgoz. Az egyezség lényege, hogy a beruházó és a város közös vállalatot hoz létre, amely megvásárolja a várostól a kastélyt. A lehetséges befektetők a kastélyon kívül a park, esetleg annak egy része, illetve a hévízforrások iránt is érdeklődnek. Beruházási tervükben egy szálloda építésével is számolnak.

A Holtburgh Property Investment&Management képviselői a vendéglátók társaságában belülről is megtekintették a kastélyt, körbesétáltak a parkban, és meglátogatták a városi múzeumot is.

(ik)

Ünnepelt a szlovák alapiskola

A Béke utcai alapiskolát 1960. május 30-án adták át, az 1960–61-es tanévben tehát már ebben az épületben folyt az oktatás. A véletlen folytán az iskola fennállásának 50. évfordulójára esett az épület felújítása. Ez okot adott arra, hogy az iskola két esemény miatt is ünnepeljen – a fél évszázados fennállást és a felújítás utáni átadást.

Az ünnepség szeptember 30-án a városi művelődési otthonban kezdődött, ahol az intézmény mai és egykori tanárai is részt vettek. Marta Zabadalová igazgatónő ünnepi beszédében felelevenítette az iskola múltjának legfontosabb állomásait, majd díszokleveleket adott át az iskola egykori dolgozóinak.

Ezután a résztvevők átvonultak az iskola épületébe, ahol Bakonyi Pál polgármester átvágta a szalagot, és átadta a felújított épületet. Ebben Jozef Petrikovič egykori igazgató volt segítségére, aki 50 évvel ezelőtt is jelen volt az épület átadásánál. A feldíszított iskolában, ahol több generáció készült az életre, az egykori pedagógusok és tanulók láttán érdekes volt látni: az évek mindenkin nyomot hagytak, de az épület megfiatalodott. Jozef Petrikovič, aki 1957-től 1968-ig volt az intézmény igazgatója, elmondta: „Nagyon jó érzés látni, hogy jól bántak az iskolával. Kellemesen meglepődtem.” Lapunk olvasóinak ezt üzenté: „Foglalkozzanak az iskolával. Az iskola az élet.”

(sh)

Közrendvédelmi erősítés

A városi napokon kezdődött meg a gyakorlatban a Hron Helyi Kinológiai Klub és a város együttműködése, miután a két szervezet szerződést kötött. Ez alapján a klub különböző rendezvények során segítséget nyújt a rendfenntartásban. A városi napokon a klub tagjai közös járőrözésen vettek részt a városi rendőrökkel, és segítséget nyújtottak a közrend védelmében. „Több kutyánk van, amelyekkel a kiképzéseket tartjuk. Felkínáltuk a városnak ezt az együttműködést, amely számunkra is előnyt jelent, hiszen a kutyákat a gyakorlatban vethetjük be” – mondta Branislav Alakša, a klub elnöke. A városi napokon néhány esetben előfordult, hogy rendbontások során be kellett avatkozniuk. A gyors beavatkozásoknak köszönhetően még kibontakozásuk előtt megakadályozták a rendbontást. „Hat olyan kutyánk van, amelyekkel el tudjuk látni ezeket a feladatokat. Októbertől a városi sportklubbal is szerződéses viszonyban állunk, ahol rendezői segítséget nyújtunk a rendtartásban, a játékosok és a játékevezetők védelmében” – mondja a klub elnöke, és biztosít arról, hogy csak a megfelelő felkészültséggel és engedéllyel rendelkező kutyások vesznek részt a járőrözésben. A 29 tagot számláló klub a rendes tevékenység mellett jelenleg különféle projekteken is dolgozik.

(ik)

Befejeződött a miko-lai óvoda kerítésének javítása

A Mikulčan polgári társulás augusztusban társadalmi munkát szervezett a helyi óvoda kerítésének megjavítására, mivel az öreg kerítés már tönkrement, és nem felelt meg a követelményeknek. A szükséges anyagok beszerzése után 2011. augusztus 18-án az öreg kerítés lebontásával kezdetét vette a munka, majd az új kerítés megépítése következett. A munkálatokban 15-en vettek részt, augusztus folyamán összesen 26 lakos kapcsolódott be a javításba, amiért őszinte köszönet és elismerés jár, hiszen a köz javára áldozták fel szabadidejüket. A javítási munkák 2011. szeptember 4-re készültek el, így az óvodások egy nappal később már a részlegesen megújított környezetbe térhettek vissza. Az új kerítés építéséhez természetesen sok anyagra is szükség volt, amit szponzorok nélkül nem tudtunk volna megvásárolni. Ez a szponzori támogatás összességében kb. 650 euróban mutatható ki. Ezúton szeretnénk köszönetet mondani minden

Ellenőrzések, esetleg büntetések a szennyvízért...

Májusban és júniusban közösen boncolgattuk az üzemeltetők szennyvízelvezetéssel kapcsolatos kötelességeit, azoknak legális módozatait. Ehhez a témához most röviden újra visszatérünk, mégpedig a város hatáskörének szemszögéből, amelynek feladata, hogy odafigyeljen az egészséges és tiszta környezetre, és ellenőrizze az érvényben levő 3/2011-es számú általános érvényű rendelet betartását. Ettől a városi rendeletről kitűnik, hogy: a szennyvízelvezetés folyamatának betartását ellenőrizheti: mindenekelőtt a városi rendőrség, a városi hivatal környezetvédelmi részlegének megbízott munkatársai, a város főellenőre, a képviselő-testület tagjai és nem utolsósorban a város polgármestere.

A legális szennyvízelvezetési köteleesség megszegéséért a természetes és jogi személyeket a kihágásokról szóló 372/1990-es számú törvény értelmében büntethetik a helyi szervek, vagy a városi rendőrség helyszíni bírságot róhat ki 33 €-ig terjedő összegben.

Ráadásul a város polgármestere a jogi vagy a vállalkozásra jogosult természetes személyeknek a szennyvízelvezetéssel kapcsolatos rendelkezés megszegése miatt a községekről szóló 369/1990-es számú törvény értelmében 6 638 €-s büntetést is kiszabhat.

Ezért elgondolkodtató és megfontolandó, hogy kockáztatjuk-e saját környezetünk épségét, sőt pénztárcánk tartalmát is – különösen azért, mert a város vezetése már kihirdette, hogy 2012-ben ellenőrizni fogja a szennyvízelvezetés rendelkezéseinek betartását.

(msu)

támogatóknak: Opavský, Gulyás, Vlček, Turčan, Hasznos, Csicsman, Greguš uraknak és Polková asszonynak, s mindazoknak, akik hozzájárultak a projekt megvalósításához.

Pavol Ivan, a polgári társulás elnöke

Hőenergetika a figyelem központjában

→ költségvetését is, valamint a városi múzeum illetékeinek árszabását is.

A testület egyetértett azzal, hogy a város bérleti szerződést kössön mezőgazdasági területeinek bérbeadására a betervezett javaslat alapján, de nem értett egyet a garam-mikolai park előterjesztett bérbevételéveli javaslatával. A javaslat szerint a város évi 1 euróért vette volna bérbe a parkot. Gulyás Róbert érdeklődött a szerződés-javaslat előkészítéséről, az építésügyi és területfejlesztési főosztály vezetője elmondta, hogy a mezőgazdasági szövetkezet elnökével való egyezség nyomán készült, és hogy ha a parkot érintő projektumot tervezne a város, lehetőség lenne módosítani az egyezséget. Martosy Péter megjegyezte, hogy az eredeti elképzelés alapján a város tulajdonba kapta volna a parkot, ezért ellenzi ezt a szerződést. Véleményét osztotta Gulyás Róbert is.

A jelenlevő kilenc képviselő egyhangúlag jóváhagyta a szódói sportpályán álló épület eladását a zselízi Hron Kinológiai Klubnak 683,79 euróért azzal az indokkal, hogy a klub már 15 éve használja az objektumot, és ez idő alatt javításokat végzett rajta, amivel növelte az értékét. Ugyancsak jóváhagyták a klub számára a sportpálya bérbeadását is. A klub egy pályázat megvalósítása miatt kérte a terület bérbeadását, és kötelezte magát, hogy a terület továbbra is hozzáférhető marad a nyilvánosság számára.

A testület tudomásul vette a lakbérhátralékok behajtásáról szóló, augusztus végéhez készült beszámolót, a második félévben kifizetett egyszeri szociális segélyekről szóló informatív beszámolót, valamint a városi rendőrség augusztusi tevékenységéről szóló

beszámolót.

Az *Egy fenntartható modell a civil társadalom bevonására a helyhatósági döntés folyamatokba* pályázat benyújtási javaslatával kapcsolatban Vojtech Tomašovič megkérdezte, van-e rá a városnak pénze. A polgármester felhívta a figyelmet arra, hogy az elkerülhetetlen önrész ellenére hasznos projektről van szó. Martosy Péter szerint ez is az ún. virtuális projektek egyike. Mivel nehéz volt konkretizálni a projekt előnyeit, a képviselők nem hagyták jóvá a város részvételét.

A polgármester tájékoztatta a képviselőket további lehetséges projektumok beadásáról: határon átnyúló lovaglőösvény, kerékpárút és zárandokút. Magyarországi kezdeményezésekről van szó, amelyekhez eddig nincsenek írásos tájékoztatók, de érdemes lenne átgondolni a város részvételét. A polgármester tájékoztatta a jelenlevőket a kastély iránt érdeklődő holland vállalat javaslatáról, amely felújítaná a kastélyt és szállodát építené városunkban, valamint arról, hogy a telekcseré nyomán megszerzett Garam melletti parcellákat a telekkönyvben átírták a város nevére, így elkezdődhet az aquapark-létesítés.

Az interpellációk keretében Vojtech Tomašovič a Rövid utcában tapasztalható porosodást említette meg. (szer)

Visszhang

Rövid észrevételek a 2011. szeptember 29-i önkormányzati ülés 3. pontjához: javaslat a város energetikai koncepciójának átdolgozására Tomašovič képviselő indítványa nyomán:

1. A megvalósító Tengerő Brno Rt-t – nem hívták meg az ülésre
2. A koncepció műszaki és pénzügyi vonatkozásban foglalkozik a hőenergia árának stabilizálásával a városban
3. Műszaki megoldások: a gáz mint fűtőanyag felváltása biomasszával – szalmával + a régió önellátása – a hőenergia-előállítás és elosztás központosítása – a meglévő gázkazánok felváltása a központi rendszerre csatlakozással + új fogyasztók.

4. Pénzügyi megoldások: saját források – fokozatos beruházások (előnyben a hazai kapacitások és források), – EU-s alapok – a lévai lakásszövetkezet adminisztrációsán nem tudta megoldani az együttműködést, ami meggátolta a kihasználást.

A hőenergia ára más a háztartások és más a többiek részére – az eltérés a földgáz árában van. Zselízen 2011-ben a hőenergia variábilis részének ára a háztartások esetében 0,03933 euró/kWh, a többiek esetében 0,04135 euró/kWh, és nem 0,07 euró/kWh! Hozzáférhető adatok: www.urso.gov.sk

Amennyiben a Béke utca 67 sz. alatti iskola nem csatlakozik a rendszerre, a lakosság számára ez nem jelenti azt, hogy csökkenne az ár 2012-ben. Bővebb tájékoztatást a Zselízi Városi Hivatal hivatalos adatainak kézhezvétele után tudunk adni.

Tibor Ešek mérnök

Látogatók a biodiverzitás francia fővárosából

Szeptember közepén a városunkban tett látogatást az Észak-Franciaországban található Grande-Synthe kisváros küldöttsége. A négytagú delegáció egy estét és egy délelőttöt töltött nálunk. A 21 ezer lakosú város önkormányzatának képviselői ezzel viszonozták Bakonyi Pál polgármester és Gabriela Bielíková referens Grande-Syntheben tett ez évi májusi látogatását. Akkor a Regionális

Environmentális Központ szervezte a kiküldetést, amelynek keretében Zselíz mint a biodiverzitás szlovákiai fővárosa tett látogatást a verseny tavalyi franciaországi győztesénél.

A Damien Careme polgármester és Laurent Pidoux hivatalvezető vezette francia küldöttséget a Zselízi Városi Hivatalban Bakonyi Pál polgármester fogadta kenyérrel és sóval. Rövid ismerkedés után a vendégek vacsorán vettek részt, majd ellátogattak Palik László peszeki pincéjébe, ahol biotermékek kóstolóját tartották.

Másnap a francia vendégek Gabriela Bielíková prezentációjának köszönhetően közelebből is megismerkedhettek városunkkal, történelmével, nevezetességeivel, természeti adottságaival, nem utolsósorban azzal az igyekezettel, amelynek köszönhetően Zselíz a biodiverzi-

tás fővárosa lett. Meglátogatták a városi múzeumot is, ahol megkóstolták a híres Sacher-

tortát, és hogy az ittlétük az idő múltával se merülhessen feledésbe, a két polgármester a park hátsó bejáratánál a kastély mellett elültetett egy hársfát.

(ik)

„...a városban nézelődve, vagy akár barátokkal beszélgetve az ember akarva akaratlanul is kompetensebben nézi a helyzetet, az esetleges problémákat, és sokszor hivatalból tekint rájuk. De a legjobb érzés még mindig, mindezeket kikapcsolva „normális” zselízi lakosként végigsétálni a városon.” Lapunk 4. oldalán **Kepka Márk** alpolgármesterrel beszélgettünk.

ZSELÍZI HÍRMONDÓ

93701@pobox.sk

Városi újság

2011. október, XII. évfolyam

ára: 0,35 euró

Szeptemberi önkormányzati ülés Hőenergetika a figyelem központjában

Szeptember 29-én, csütörtökön tartották a zselízi képviselő-testület 9. rendes ülését. A szokásos bevezető pontok és a javaslati bizottság megválasztása után érkeztek el a résztvevők ahhoz a ponthoz, amely Vojtech Tomašovič képviselő és iskolaigazgató-helyettes javaslatára került napirendre.

A kezdeményező a 2006-ban elfogadott városi energetikai koncepció átdolgozását kérte. Az anyag szerint nem aktuális, ám elsősorban arról volt szó, hogy nem értett egyet a Béke utcai alapiskola javasolt rákapcsolódásával a központi hőenergia-forrásra, mert szerint az iskola szempontjából a jelen helyzet előnyösebb. Az emiatt kialakult vitába bekapcsolódott Martosy Péter, Gulyás Róbert és Sokol László is, a téma pedig ismét a Tenergo Brno által szolgáltatott hőenergia ára volt. Végül meg egyeztek a polgármesterrel, hogy a város és a városi szervezetek objektumaiban egy elemzést kell készíteni a hőenergia árának alakulásáról 2008–2011-es időszakban; ezzel a főellenőrt bízták meg. Az építés-ügyi és területfejlesztési főosztály vezetőjét megbízták, készítsen javaslatot a koncepció átdolgozására.

Rövid ideig tartó tanácskozást követően jóváhagyták az idei program költségvetés második módosítását, a számok a következőképpen alakultak: rendes bevételek 3948 ezer euró, rendes kiadások 3932,7 ezer euró, 25,3 ezer euró többlet, tőkeforgalmi bevételek 1911,3 ezer euró, tőkeforgalmi kiadások 2656,3 ezer euró, 745 ezer euró hiány, bevételi pénzügyi operációk 1972 ezer euró, kiadási pénzügyi operációk 1253 ezer euró. Jóváhagyták a városi könyvtár és a múzeum

A VI. Eszterlánc Szlovákiai Magyar Gyermekek Néptáncfesztiválon és szőlőtáncversenyen október 7–9-én Füleken zselízi sikerek születtek: a Kincső ifjúsági néptáncgyűttes arany sávos minősítés szerzett, és ugyanilyen elismerésben részesült a szőlíták között Juhász Bence Zsombor. A csoportnak és Zsombornak az olvasók nevében is gratulálunk!

A Hagyományok határok nélkül fesztivál keretében megvalósuló városi napok rendezvényeit rekordszámú érdeklődő kísérte figyelemmel. Számukra a műsorkínálat, a szervezők számára az érdeklődés miatt volt sikeres a rendezvény-sorozat. Bővebben a 6–7. oldalon.

Valami megmozdult, befektetők érdeklődnek a kastély iránt

A kastély iránt érdeklődő lehetséges befektetők szeptember közepén városunkba utaztak, hogy élőben is megtekintsék érdeklődésük tárgyát, és tárgyaljanak a város képviselőivel a kastély felhasználásával kapcsolatos beruházás lehetőségeiről. A Holtburgh Property Investment&Management befektető vállalat két képviselője szeptember 14-én, szerdán látogattak városunkba. Marc Janssen és René M. Eeuwijk a városi hivatalba érkezésük előtt megtekintették a kastélyt és a parkot. Ezután egyeztető megbeszélésen vettek részt a város képviselőivel. Zseliz ön-

kormányzatát Bakonyi Pál polgármester, Kepka Márk alpolgármester, Kádasi Erzsébet hivatalvezető és Nyúl József jogász képviselte a tárgyalás során, rajtuk kívül jelen volt Ján Hámorník, a pozsonyi Gemini Group képviselője, amely a két fél találkozóját készítette elő.

A szeptemberi tárgyalás célja az volt, hogy a felek megegyezzenek az esetleges beruházás főbb feltételeiről. A három órán át tartó megbeszélés után a résztvevők egy előzetes egyezséggel álltak fel az asztaltól, amelyet a holland társaság rövidesen apró-